

Справа № 991/6018/24

Провадження 2-а/991/17/24

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

РІШЕННЯ

Іменем України

25 вересня 2024 року

м.Київ

Вищий антикорупційний суд у складі колегії суддів

Широкої К. Ю. (суддя-доповідач), Олійник О. В., Саландяк О. Я.,

за участі секретаря судового засідання Севрюк К. А.,

представників Міністерства юстиції України Петрової Є. С, Туліна Р. А.,

представника третьої особи ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» Гербеї Д. А.,

представника третьої особи Державного підприємства «Морський торговельний порт «Південний» Кузьмішкіна Д. В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовною заявою **Міністерства юстиції України** (01001, м. Київ, вул. Городецького, буд. 13, код ЄДРПОУ 00015622) до **ОСОБА_1** (ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянин Російської Федерації, ІПН НОМЕР_1 , адреса: АДРЕСА_1), **ОСОБА_2** (ІНФОРМАЦІЯ_2 , громадянин Російської Федерації, ІПН НОМЕР_2 , адреса: АДРЕСА_2 ; АДРЕСА_3), **ОСОБА_3** (ІНФОРМАЦІЯ_3 , громадянин Російської Федерації, ІПН НОМЕР_3 , адреса: АДРЕСА_4), **ОСОБА_4** (ІНФОРМАЦІЯ_4 , громадянка Російської Федерації, ІПН НОМЕР_4 , адреса: АДРЕСА_5 ; АДРЕСА_7) **ОСОБА_5** (ІНФОРМАЦІЯ_5 , громадянин Російської Федерації, ІПН НОМЕР_5 , адреса: АДРЕСА_8; АДРЕСА_6), *треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідача*: ТОВ «Холдингова компанія ЮеСеМ» (основний державний реєстраційний номер -1187746450231, адреса: 121609, Російська Федерація, м. Москва, ш. Рублевское, буд. 28, эт. 22, прим. І, кім. 25), ТОВ «ЮеСеМ Металоінвест» (основний державний реєстраційний номер - 5147746438868, адреса: 156000, Російська Федерація, Костромська область, м. Кострома, пр-т Текстильщиків, буд. 46, прим. 1, кім. 56), АТ «Холдингова Компанія «Металоінвест» (основний державний реєстраційний номер -1027700006289, адреса: 121609, м. Москва, Рубльовське шосе, буд. 28, поверх. 22, прим. І, кім. 25), АТ «Михайлівський ГЗК ім. А.В. Варичева» (основний державний реєстраційний номер - 1024601215088, адреса: 307170, Російська Федерація, Курська область, м. Железногорськ, вул. Леніна, 21), АТ «Лебединський ГЗК» (основний державний реєстраційний номер -1023102257914, адреса: 309191, Російська Федерація, Білгородська область, м. Губкін, Промзона, проммайданчик ЛГОК), Metalloinvest Trading Ag (ідентифікаційний номер СНЕ-114.426.044, адреса: 6330, Switzerland, Zug, Alte Steinhäuserstrasse 19 Cham) (6330, Швейцарія, Цуг, Альте Штайнхаузерштрассе 19 Шам), ТОВ «Комерсанть Холдінг» (основний державний реєстраційний номер - 5077746819410, адреса: 121609, Російська Федерація, м. Москва, ш. Рублевское, буд. 28, пов. 8, прим.1, кім. 1), ТОВ «АФ Телеком Холдінг» (основний державний реєстраційний номер - 5077746801963, адреса: 125047, м. Москва, пров. 1-Й ТВЕРСКОЙ-ЯМСКОЙ, буд. 18, пов. 3, кім. 64), ТОВ «ЮеСеМ Телеком» (основний державний реєстраційний номер 1187746556150, адреса: 121609, Російська Федерація, м. Москва) (ш. Рублевское, буд. 28, эт. 13, кім. 40), ПАТ «Мегафон» (основний

державний реєстраційний номер -1027809169585, адреса: 127006 м. Москва, провулок Оружейний, д. 41), АТ «Нексайн» (основний державний реєстраційний номер - 1027809251744, адреса: 199155, м. Санкт-Петербург, вул. УРАЛЬСКА, буд. 4 літ.Б, прим. 22Н), ТОВ «ПЕТЕР-СЕРВІС УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ 36283284, адреса: 01135, місто Київ, вул. Жилианська, буд 148, літ. Б), ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» (код ЄДРПОУ 37468454, адреса: 67543, Одеська область, Комінтернівський район, село Визирка, вул. Чапаєва, 60), Державне підприємство «Морський торговельний порт «Південний» (код ЄДРПОУ 04704790, адреса: 65481, Україна, Одеський р-н, Одеська обл., місто Южне, вулиця Берегова, 13), Державне підприємство «Ізмаїльський морський торговельний порт» (код ЄДРПОУ 01125815, адреса Одеська область, Ізмаїльський район, місто Ізмаїл, вулиця Портова, будинок 7), про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#),

ВСТАНОВИВ:

1. Історія провадження та суть адміністративного позову

11 липня 2024 року до Вищого антикорупційного суду надійшла позовна заява Міністерства юстиції України (далі - Позивач або Мін`юст) до ОСОБА_1 , ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_5 (далі - Відповідачі) про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#), та стягнення в дохід держави активів, якими ОСОБА_1 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_6 володіють опосередковано, стосовно яких ОСОБА_2 через ОСОБА_3 , ОСОБА_4 може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження.

В прохальній частині позовної заяви Позивач просить (із врахуванням уточнених позовних вимог):

1)застосувати до ОСОБА_1 , ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_6 санкцію, передбачену пунктом 11 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#);

2)стягнути в дохід держави активи, якими ОСОБА_1 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_6 володіють опосередковано, стосовно яких ОСОБА_2 через ОСОБА_3 , ОСОБА_4 може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, а саме:

?брикети залізорудні у кількості 50 148, 716 т, виробником та відправником яких є АТ «Лебединський ГЗК», одержувачем є Metalloinvest Trading Ag, які зберігаються на території ДП «МТП «Південний» за адресою: Одеська область, м. Южне, вул. Берегова, 13;

?котуни залізорудні в обсязі 102 765,082 т, виробником та відправником яких є АТ «Михайлівський ГЗК імені А.В. Варичева», одержувачем є Metalloinvest Trading Ag, які зберігаються на території ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» (юридична адреса: Одеська область, с. Визирка, вул. Чапаєва, 60), а саме на терміналі за адресою: Одеська область, Одеський р-н, село Визирка, вул. 1 кілометр автодороги порту «Южний» буд. 1 «З»;

?котуни залізорудні в обсязі 12 301 697 кг, відправником яких є АТ «Михайлівський ГЗК імені А.В. Варичева», одержувачем є Metalloinvest Trading Ag, які зберігаються на території ДП «ІЗМ МТП» (юридична адреса: Одеська область, Ізмаїльський район, місто Ізмаїл, вулиця Портова, будинок 7), а саме на складі ВПК-3 за адресою: Одеська область, м. Ізмаїл, вул. Дунайська, 2;

?100 % статутного капіталу ТОВ «Петер-Сервіс Україна», код в ЄДРПОУ 36283284 у розмірі 502000 грн, що належить АТ «Нексайн», реєстраційний номер 7801019126 (до 21.06.2019 назва «ПЕТЕР-СЕРВІС» (країна резиденства - Російська Федерація).

Обґрунтовуючи свої вимоги, Позивач зазначив про те, що [указами Президента України від 19 жовтня 2022 року № 726/2022, 07 вересня 2022 року № 637/2022, 19 жовтня 2022 року № 727/2022, 01 квітня 2023 року № 192/2023](#) введено в дію відповідні рішення Ради національної безпеки і оборони України (далі - РНБО) «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», якими санкцію у виді блокування активів застосовано до ОСОБА_1 , ОСОБА_2 , ОСОБА_6 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 . На думку Позивача, діяльність Відповідачів, яка полягає у

матеріально-технічному забезпеченні підготовки збройної агресії проти України, а також в організації безпосередньої збройної агресії проти України, шляхом сплати податків та зборів до державного бюджету держави-агресора та постачання продукції на користь стратегічно важливих підприємств оборонно-промислового комплексу держави-агресора, а також ідеологічній підтримці дій країни-агресора, шляхом глорифікації президента держави-агресора та військовослужбовців, які беруть участь у спецоперації; виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, створила суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії та терористичної діяльності) та значною мірою сприяла вчиненню таких дій іншими особами, що одночасно із чинністю вказаних рішень РНБО є підставою до застосування відносно Відповідачів санкції у виді стягнення активів в дохід держави.

Також 11 липня 2024 року до Вищого антикорупційного суду надійшла подана Міністерством юстиції України заява про витребування доказів, що подається одночасно з поданням позовної заяви, в якій позивач просить витребувати у Бюро економічної безпеки України та Офісу Генерального прокурора докази, а саме: первинні документи бухгалтерської звітності, вантажно-митні документи, на підставі яких встановлено, що розмір руди, одержувачем якого є Metalloinvest Trading AG (Швейцарія) та яка зберігається за адресою: Одеська область, с. Визирка, вул. Чапаєва, 60 на території складських приміщень ТОВ «ТІС Вугілля», складає 107 058 282 кг або інші відомості про дійсний обсяг такої продукції.

Відповідно до частини 5 [статті 22 Кодексу адміністративного судочинства України](#) (далі - [КАС України](#)) Вищий антикорупційний суд вирішує адміністративні справи щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#), як суд першої інстанції.

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 15 липня 2024 року відкрито провадження в адміністративній справі, залучено в якості третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору на стороні відповідача ТОВ «Холдингова компанія ЮеСеМ», ТОВ «ЮеСеМ Металоінвест», АТ «Холдингова Компанія «Металоінвест», АТ «Михайлівський ГЗК ім. А.В. Варичева», АТ «Лебединський ГЗК», Metalloinvest Trading Ag, ТОВ «Комерсанть Холдінг», ТОВ «АФ Телеком Холдінг», ТОВ «ЮесеМ Телеком», ПАТ «Мегафон», АТ «Нексайн», ТОВ «ПЕТЕР-СЕРВІС УКРАЇНА», ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ». Також відповідачам запропоновано у дводенний строк із дня одержання позовної заяви подати до суду відзив на адміністративний позов, а третім особам - надати пояснення та докази щодо предмету спору не пізніше 22 липня 2024 року.

Також вищевказаною ухвалою витребувано із Бюро економічної безпеки України та Офісу Генерального прокурора докази, а саме: первинні документи бухгалтерської звітності, вантажно-митні документи, на підставі яких встановлено, що кількість вантажу «котуни залізородні», одержувачем якого є Metalloinvest Trading AG (Швейцарія) та який зберігається за адресою: Одеська область, с. Визирка, вул. Чапаєва, 60 на території складських приміщень ТОВ «ТІС Вугілля», складає 107 058 282 кг або інші відомості про дійсний обсяг такої продукції.

На виконання ухвали Вищого антикорупційного суду від 15 липня 2024 року надійшов лист Бюро економічної безпеки України (БЕБ), з яким направлено належним чином завірені копії матеріалів кримінального провадження № 72022000120000027 від 14.11.2022, що стосуються кількості вантажу «котуни залізородні», одержувачем якого є Metalloinvest Trading AG (Швейцарія) та який зберігається за адресою: Одеська область, с. Визирка, вул. Чапаєва, 60 на території складських приміщень ТОВ «ТІС Вугілля» (т. 6 а.с. 91-164). Зокрема, БЕБ долучено протокол обшуку від 08.12.2022 з додатками (т. 6 а.с. 93-149), лист ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» № 2501/01 від 25.01.2023 (т. 6 а.с.с 150-154), постанова БЕБ від 12.04.2023 про залучення спеціалістів, на вирішення яких поставлено питання який об'єм, маса, вага котунів залізородних, виробником яких є АТ «Михайлівський ГЗК імені А.В. Варичева» та які зберігаються на території зони митного контролю ТОВ «Тіс-вугільний термінал» (т. 6 а.с. 156-158), протокол огляду від 13.04.2023 (т. 6 а.с. 159-163).

19 липня 2024 року до Вищого антикорупційного суду через Електронний суд надійшли пояснення третьої особи ТОВ «ТІС Вугілля» (т. 6 а.с. 86-90), в яких зазначено, що дійсно 09 червня 2017 року між ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» та компанією Metalloinvest Trading AG (далі - замовник) був укладений Договір №01-06/17/Т (далі - Договір), предметом якого є послуги з накопичення, перевантаження та експедирування транзитних навалочних (сипучих) вантажів замовника. Відповідно до Додатку №9 від 30.12.2021 до Договору сторони погодили перевантаження залізорудної сировини: залізорудні котуни.

На відкритому складі (складському майданчику) ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» за обліковими даними (згідно з даними залізничних накладних та комерційних актів) перебуває 102765,082 тон залізорудних котунів, що прибули на морський термінал ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ», розташований в морському порту «Південний», починаючи з 13 грудня 2021 року по 15 березня 2022 року. Зазначена кількість вантажу, що прибула за обліковими даними до морського терміналу ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ», підтверджується також листом начальника митного посту «Південний-порт» від 05.05.2023 №21.

Третя особа наголосила, що зазначений вантаж перебуває на відкритому складі (складському майданчику) морського терміналу ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» вже більше 2,5 років. Вага вантажу визначалась ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» лише при прийманні вантажу залізничним транспортом, у випадку відмінності ваги вантажу, вказаного в залізничних накладних порівняно з фактичною вагою вантажу, що надходив, оформлювались комерційні акти відповідно до п. 53 та 129 [Статуту залізниць України](#), затвердженого [постановою Кабінету Міністрів України від 06.04.1998 №457](#). Просили врахувати, що зазначене тривале знаходження вантажу, що піддається впливу сил природи (сонце, вітер, природні опади), може бути причиною зміни кількості (ваги), порівняно з їхніми обліковими даними, та якості вантажу, який перебуває на відкритому складі, внаслідок впливу на такий вантаж сил природи.

На зазначений вище вантаж було накладено арешт ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду міста Києва Кваша А.В. від 23.12.2022 у справі №761/27935/22 (провадження №1-кс/76115613/2022), також ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду міста Києва Ковтуненко В.О., у справі №761/423/23 (провадження №1-кс/761/778/2023) зазначений вантаж було вирішено передати Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів (код ЄДРПОУ 41037901) для реалізації у порядку та на умовах, визначених статтями [1, 9, 19-24 Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів»](#).

Третя особа вказала, що неодноразово повідомляла про невідповідність ваги вантажу (в ухвалі суду вага більша, ніж в облікових відомостях підприємства), зазначену у вказаних вище ухвалах тим обліковим даним, що наявні у ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ», зокрема, листами від 25.01.2023 за вих. №2501/01, від 09.03.2023 за вих. №0903/01, від 20.03.2023 за вих. №2003/01, від 28.03.2023 за вих. №2803/01, від 27.02.2023 за вих. №2702/01-В.

Крім іншого ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» у поясненнях зазначили, що відповідно до п. 5 Додатку №9 від 30.12.2021 до Договору накопичення (зберігання) вантажу є платним. Так, станом на 18.07.2024 вартість зберігання, визначеного відповідно до п. 5 Додатку № 9 від 30.12.2021 до Договору, такого вантажу складає 6078586,34 доларів США (шість мільйонів сімдесят вісім тисяч п'ятсот вісімдесят шість доларів США та 34 центи) (розрахунок вартості зберігання - Додаток №7 до цих пояснень). При цьому, додатково Товариству має бути компенсована й вартість послуг із приймання/вивантаження вантажу із залізничного рухомого складу на склад Товариства, вартість яких, за умовами Додатку №9 від 30.12.2021, складає 181894,19 дол. США без ПДВ.

Враховуючи вищевикладене, третя особа вважає, що при вирішенні питання про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#), має бути також вирішено питання й щодо компенсації ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» вартості послуг із вивантаження вантажу при його прийманні на морський термінал ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» та послуг із зберігання вантажу.

24 липня 2024 року до Вищого антикорупційного суду надійшов лист БЕБ (в доповнення до попереднього, вказаного вище), разом з постановою про надання дозволу на розголошення відомостей досудового розслідування від 12.07.2024 (т. 6 а.с. 170-171).

24 липня 2024 року до Вищого антикорупційного суду надійшов лист Офісу Генерального прокурора на виконання ухвали Вищого антикорупційного суду від 15 липня 2024 року, в якому вказано, що копії зазначених в ухвалі документів, які, в свою чергу, становлять матеріали досудового розслідування в кримінальному провадженні № 72022000120000027 від 14.11.2022, листом БЕБ від 18.07.2024 скеровано на адресу Вищого антикорупційного суду (т. 6 а.с. 174).

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 29 липня 2024 року залучено Державне підприємство «Морський торговельний порт «Південний» (код ЄДРПОУ 04704790, адреса: 65481, Україна, Одеський р-н, Одеська обл., місто Южне, вулиця Берегова, 13) та Державне підприємство «Ізмаїльський морський торговельний порт» (код ЄДРПОУ 01125815, адреса Одеська область, Ізмаїльський район, місто Ізмаїл, вулиця Портова, будинок 7) в якості третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідача, до участі в адміністративній справі № 991/6018/24.

13 вересня 2024 року до Вищого антикорупційного суду надійшли письмові пояснення третьої особи Metalloinvest Trading AG (Швейцарія), в яких зазначено, що, на думку третьої особи, усі зазначені позивачем дії, які кваліфікуються [Законом України «Про санкції»](#) як підстави застосування санкцій і відповідають критеріям, встановленим абзацом 4 частини [ст.5-1 вказаного Закону](#), було вчинено іншими особами, а не відповідачами, а деякі зазначені дії було вчинено іншими особами до 24 травня 2022 року, тобто, раніше дати набуття чинності Законом України, яким вказані дії було встановлено як підставу застосування санкції. Третя особа посилається на те, що позивачем здійснено велику кількість припущень на підтвердження його позиції без надання жодних доказів, також надано неналежні докази, які не можуть бути використані як докази фактичних обставин через вираження думок й відсутні факти, закріплені такими доказами, й незаконні докази. Вважають, що позивач не надав обґрунтування співмірності санкцій, про застосування яких подано позов, негативним наслідком й втратам суспільних інтересів, які було завдано діями відповідачів, а також що застосування санкції у вигляді стягнення в дохід держави не відповідає положенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, та порушує норми [Конституції України](#). Повністю ідентичного змісту пояснення Metalloinvest Trading AG (Швейцарія) надійшли до суду також 16 та 17 вересня 2024 року.

Також 13 вересня 2024 року до Вищого антикорупційного суду надійшли пояснення третьої особи АТ «Нексайн» (Російська Федерація), в яких остання просить відмовити в задоволенні позову, вказуючи, що застосування санкції у вигляді стягнення активів в дохід держави суперечить [Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод](#), порушує норми [Основного Закону України](#), не відповідає міжнародному праву, суперечить принципам законності, прозорості, об'єктивності, пропорційності, оскільки позивач не вказує, які дії відповідачів стали підставою для подання відповідного позову, а ті дії, на які посилається позивач, були вчинені не відповідачами, а іншими суб'єктами, частина з них сталась до 24 травня 2022 року. На думку АТ «Нексайн» (Російська Федерація), позивач не вказав, які конкретно дії відповідачів відповідають критеріям, і можуть розглядатись як підстава для застосування санкції у вигляді стягнення активів на користь держави та не надав суду опис порядку оцінки наслідків та шкоди, завданих саме цими діями суспільним інтересам, відсутність такої інформації унеможлиблює здійснення обґрунтованого висновку щодо пропорційності застосування санкцій. Повністю ідентичного змісту пояснення АТ «Нексайн» (Російська Федерація) надійшли до суду також 16 та 17 вересня 2024 року.

17 вересня 2024 року до Вищого антикорупційного суду від Metalloinvest Trading AG (Швейцарія) та АТ «Нексайн» (Російська Федерація) надійшли клопотання про долучення доказів у справі № 991/6018/24, в яких Metalloinvest Trading AG долучено документи на підтвердження надіслання пояснень з додатками іншим учасникам справи, витяг з Торгівельного реєстру та копію статуту, а АТ

«Нексайн» - документи на підтвердження надіслання пояснень з додатками іншим учасникам справи, витяг з єдиного державного реєстру юридичних осіб та копію статуту.

Також 17 вересня 2024 року адвокатом О. Горошинським як представником Metalloinvest Trading AG подано клопотання про долучення доказів, а саме витягу з торгівельного реєстру кантону Цуг, завірений апостилом, нотаріально завірений переклад витягу з торгівельного реєстру кантону Цуг, статут Акціонерного товариства «МЕТАЛОІНВЕСТ ТРЕЙДІНГ АГ» завірений апостилом, нотаріально завірений переклад статуту, докази направлення письмових пояснень учасникам справи. Розгляд клопотання просив проводити без його участі.

18 вересня 2024 року до Вищого антикорупційного суду надійшов лист БЕБ, до якого долучено звіт про проведену інспекцію щодо визначення об'єму вантажу «котуни залізородні», одержувачем якого є Metalloinvest Trading AG (Швейцарія) та який зберігається за адресою: Одеська область, с. Визирка, вул. Чапаєва, 60 на території складських приміщень ТОВ «ТІС-Вугілля».

Були отримані наступні результати: об'єм - 49 593,162 м³. Розрахунок ваги вантажу котуни залізородні в об'ємі 49 593,162 м³ залежно від насипної густини наступний: 1) насипна густина 2,1 т/ м³ - розрахункова вага 104 145,640 т; 2) насипна густина 2,2 т/ м³ - розрахункова вага 109 104,956 т; 3) насипна густина 2,15 т/ м³ - розрахункова вага 106 625,298 т. Також вказано, що беручи до уваги те, що вантаж (котуни залізородні) зберігаються на відкритій місцевості без захисту від впливів погодних умов, що впливає на його фізичні властивості (вміст вологи і т.д.), фактична вага на складі підприємства може змінюватись. Враховуючи всі вище вказані фактори рекомендовано провести додаткову експертизу для визначення насипної густини для більш точного визначення ваги вантажу, що зберігається на складському майданчику ТОВ «ТІС-Вугілля».

Відповідачі правом на подання відзиву на позовну заяву не скористались, про відкриття провадження у справі були проінформовані шляхом направлення ухвали суду та повісток про виклик на електронну адресу (з підтвердженням отримання електронного листа), опублікування ухвали про відкриття провадження та повістки про виклик на офіційному сайті Вищого антикорупційного суду на вебпорталі судової влади України, що свідчить про належне повідомлення в розумінні приписів [статті 268 КАС України](#).

Від інших третіх осіб, що не заявляють самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача жодних заяв, клопотань, письмових пояснень по суті спору не надходило.

Про відкриття провадження у справі треті особи повідомлені шляхом направлення ухвали суду та повісток про виклик на офіційні електронну та поштову адреси, телефонограми про виклик в судове засідання, опублікування ухвали про відкриття провадження на офіційному сайті Вищого антикорупційного суду на вебпорталі судової влади України.

Також позивач до суду направив клопотання про долучення до матеріалів справи доказів розміщення повідомлення про подання позову на офіційному вебсайті Мін`юсту. Докази направлення учасникам справи позовної заяви з додатками долучені до позову.

Інших клопотань, пояснень або заперечень від учасників адміністративного провадження до суду не надходило.

Відповідно до ч. 6 ст. [162](#) та ч. 2 ст. [175 КАС України](#), у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин, суд вирішує справу за наявними в ній матеріалами.

Відповідно до частини 5 [статті 283-1 КАС України](#), позовна заява розглядається в судовому засіданні з повідомленням про дату, час та місце судового засідання позивача та особи, щодо якої ставиться питання про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#).

Відповідно до приписів ч. 3 ст. [268](#) та ч. 5 ст. [283-1 КАС України](#) неприбуття у судове засідання учасника справи та/чи їх представників, повідомлених про дату, час та місце судового засідання, не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви у судовому засіданні.

2. Позиція сторін в судовому засіданні

В судовому засіданні представники Позивача - Петрова Є. С., Тулін Р. А. підтримали доводи, зазначені в позовній заяві та просили її задовольнити, з врахуванням заяви про уточнення позовних вимог. Наголосили, що діяльність Відповідачів, яка полягає у матеріально-технічному забезпеченні підготовки збройної агресії проти України, а також в її організації шляхом сплати податків та зборів до державного бюджету держави-агресора та постачання продукції, а також ідеологічній підтримці дій країни-агресора, створила суттєву загрозу національній безпеці України. Існує достатньо доведених підстав і наявні умови, визначені [Законом України «Про санкції»](#), для застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів, що належать Відповідачам.

Представник третьої особи ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» Гербей Д. А. просив задовольнити позовні вимоги, при цьому, просив врахувати, що на зберіганні ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» перебувають котуни залізородні вагою саме 102 765,082 т, що підтверджується обліковими документами підприємства. Також представник просив врахувати, що зберігання вантажу є платним, підприємству мають бути компенсовані послуги вивантаження та зберігання вантажу.

Представник третьої особи Державного підприємства «Морський торговельний порт «Південний» Кузьмішкін Д. В. не заперечував проти задоволення позовних вимог і також просив врахувати, що зберігання триває більше двох років, тому вартість послуг вивантаження та зберігання вантажу мають бути враховані при розгляді цієї справи.

Представники відповідачів та інших третіх осіб, що не заявляють самостійних вимог на предмет спору, у судове засідання не з'явились, про причини неявки не повідомили.

Вирішуючи питання про можливість розгляду адміністративного позову за їх відсутності, суд виходить з такого.

Згідно з приписами ч. 1, 2 [ст. 268 КАС України](#) у справах, визначених, зокрема, [статтею 283-1 КАС України](#), щодо подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи суд негайно повідомляє відповідача та інших учасників справи шляхом направлення тексту повістки на офіційну електронну адресу, а за її відсутності - кур'єром або за відомими суду номером телефону, факсу, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку. Учасник справи вважається повідомленим належним чином про дату, час та місце розгляду справи, визначеної частиною першою цієї статті, з моменту направлення такого повідомлення працівником суду, про що останній робить відмітку у матеріалах справи, та (або) з моменту оприлюднення судом на веб-порталі судової влади України відповідної ухвали про відкриття провадження у справі, дату, час та місце судового розгляду.

Суд вважає, що у даному випадку Відповідачі та треті особи, що не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору, були належним чином повідомлені про відкриття провадження у справі і про дату, час та місце розгляду справи шляхом направлення повісток про виклик в судове засідання за відомими суду електронними адресами Відповідачів та третіх осіб, опублікування на вебпорталі судової влади України ухвали про відкриття провадження від 15 липня 2024 року, опублікування на вебпорталі судової влади України оголошення про виклик до суду Відповідачів та третіх осіб.

Також на офіційному вебсайті Міністерства юстиції України розміщено повідомлення про подання Мін'юстом позову ОСОБА_1, ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_5 про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#).

З огляду на викладене, суд вважає, що у справі вжито всіх можливих заходів щодо належного та завчасного повідомлення учасників справи про здійснення судового розгляду цього адміністративного позову, про дати призначених судових засідань, наслідки неприбуття до суду. Суд вважає, що зазначені заходи є достатніми для того, щоб бути переконаним щодо належного повідомлення учасників справи.

За таких обставин, суд вважає за можливе здійснити розгляд даної адміністративної справи за відсутності вказаних вище осіб.

Ненадання відзиву та пояснень, неприбуття у судові засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті (ч. 6 ст. [162](#), ч. 5 ст. [283-1 КАС України](#)). Відповідно до ч. 2 [ст. 175 КАС України](#) у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин, суд вирішує справу за наявними в ній матеріалами.

Адміністративний позов розглянуто за вимогами положень [ст. 283-1 КАС України](#).

3. Структура активів підсанкційних осіб на території Російської Федерації

Як вбачається з Виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб Російської Федерації № ЮЭ9965-22-202568839 станом на 01.11.2022 (т. 1 а.с. 191), частки володіння відповідачів в ключовій холдинговій компанії ТОВ «Холдингова компанія ЮЕсЕМ» були розподілені наступним чином: ОСОБА_8 - 49 %; ОСОБА_6 - 3 %; ОСОБА_3 - 15 %; ОСОБА_4 - 15%. Інша частина акцій належала низці компаній зареєстрованих в межах офшорних юрисдикцій, серед яких: Мересол Інвестментс Лімітед (Кіпр) HE381089 - 4,9 %; Престиж Пропертиз Ессетс ЛТД (Віргінські острови) реєстр № 1781321 - 1 %; Сомеліор Холдингс Лімітед (Кіпр) HE381406 - 5%; Даленіор Інвестментс Лімітед (Кіпр) HE 378504 - 3,1%; Велберг Інвестментс Лімітед (Кіпр) HE 423634 - 1%; Велбері Інвестментс Лімітед (Віргінські острови) реєстр № 2064385 - 2%; Хайтрейл ЛТД (Кіпр) HE 428257 - 1%.

Таким чином, у розпорядженні Відповідачів на вказану дату було зосереджено 82% статутного капіталу компанії, що надавало можливість приймати рішення з усіх ключових питань діяльності Групи «USM».

Окрім цього, фізичні особи-відповідачі, діючи спільно у якості співпозивачів, у 2023 році звернулися до Арбітражного суду м. Москви з позовною заявою про виключення зі складу співвласників ТОВ «Холдингова компанія ЮЕсЕМ» інших акціонерів юридичних осіб, компаній-нерезидентів, зокрема: «Velbery Investment», «Dalenior Investments», «Welberg Investments», «Prestige Properties Assets Ltd», «Somelior Holdings», «Meresol Investments».

За результатами судового розгляду 19.10.2023 вказаний позов задоволено в повному обсязі (справа №А40-158254/23-136-1251) (т. 1 а.с. 223), а в подальшому, 15.11.2023, президентом Російської Федерації В. Путіним видано окреме розпорядження №380-рп (т. 2 а.с. 13) щодо дій із статутним капіталом ТОВ «Холдингова компанія ЮЕсЕМ», яким фактично на державному рівні надано дозвіл виключати із числа учасників вказаної компанії акціонерів зареєстрованих в іноземних юрисдикціях (націоналізовано активи європейських компаній). Таким чином, згідно наявних даних, на сьогоднішній день, Відповідачі є єдиними власниками групи компаній у вигляді 100%.

Група «USM»

Група «USM» (ТОВ «Холдингова компанія «ЮЕсЕМ») є холдинговою компанією зі значними інтересами в металургії та гірничодобувній галузі, телекомунікаційному секторі та технологіях (т. 3 а.с. 1).

Група створена в 2012 році для оптимізації та консолідації різноманітних проектів ОСОБА_9 та його партнерів, які є результатом більш ніж 20 років підприємницької діяльності та розвитку бізнесу.

Об'єднуючи інтереси ОСОБА_9 та його партнерів в один холдинг, «USM» побудовано таким чином, щоб полегшити розподіл як інтелектуального, так і фінансового капіталу між своїми підприємствами. Компанії групи користуються глобальною мережею зв'язків і багатим досвідом, які дають їм доступ до інвестиційних можливостей як у Росії, так і за кордоном.

У квітні 2023 року Сполучене Королівство Великої Британії включило до свого списку санкцій холдинг «USM», а також співвласників цієї компанії ОСОБА_44 і ОСОБА_45. У коментарях до санкцій проти USM вказано, що холдинг належить або контролюється ОСОБА_1, який «бере участь в одержанні вигоди від уряду Росії або підтримує його», а також веде бізнес у стратегічних для російської влади секторах економіки - видобувній галузі та сфері цифрових технологій.

Провідні активи групи:

«Металоінвест» - найбільша гірничо-металургійна компанія Росії та СНД, яка володіє другими за величиною запасами залізної руди у світі, які становлять близько 14,1 млрд. тонн. Холдинг є світовим лідером у виробництві товарного гарячебрикетованого заліза (ГБЗ), займає друге місце з виробництва котунів і є одним з провідних регіональних виробників високоякісної сталі. Основні виробничі потужності компанії розташовані у європейській частині Росії.

Структуру активів підсанкційних осіб на території Російської Федерації очолює ТОВ «Холдингова компанія «ЮеСеМ», якій належить 100% ТОВ «ЮеСеМ Металоінвест», що в свою чергу виступає єдиним акціонером Холдингової компанії АТ «ХК «Металоінвест» із часткою володіння 100% акцій (т. 2 а.с. 13).

Як зазначається у звіті Холдингової компанії АО «ХК «Металоінвест» компанії Групи «Металоінвест» доводяться однією з найбільших гірничо-металургійних груп Російської Федерації.

Дочірніми підприємствами, що входять до числа групи компаній є провідні гірничодобувні та металургійні підприємства на території Росії: АТ «Михайлівський ГЗК ім. А.В. Варичева», АТ «Лебединський ГЗК» - здійснюють видобуток та збагачення залізної руди; АТ «ОЕМК ім. А.А. Угарова» - виробництво сталевих продукції.

Пріоритетними напрямками інвестиційної діяльності Групи «Металоінвест» є підтримання існуючого виробництва та реалізація проектів, направлених на посилення позицій компанії на світовому ринку металоресурсів та регіональному ринку залізорудної сировини, а також на забезпечення стабільності компанії.

«Металоінвест» складається з двох взаємопов'язаних операційних сегментів: гірничорудного та металургійного. Перший включає Лебединський ГЗК - найбільше російське підприємство з видобутку та збагачення залізної руди. Комбінат є єдиним виробником гарячебрикетованого заліза у Росії. Михайлівський ГЗК - другий у Росії після Лебединського ГЗК комплекс з видобутку та переробки залізної руди і виробництва котунів. У другий сегмент входять Оскольський електрометалургійний комбінат (ОЕМК), комбінат «Уральська Сталь» та «УралМетКом».

Частка володіння в акціонерному капіталі дочірніх компаній АТ «Михайлівський ГЗК ім. А.В. Варичева» та АТ «Лебединський ГЗК» управляючої компанії АО «ХК «Металоінвест» складає 99,99998595717838% та 100% відповідно (т. 3 а.с. 46).

ПАТ «Мегафон» (далі - Компанія) позиціонується на території Російської Федерації як оператор цифрових можливостей, що займає провідні позиції у всіх сегментах телекомунікаційного ринку і надає телекомунікаційні послуги роздрібним абонентам, компаніям, державним органам і іншим провайдерам.

Станом на 31 грудня 2023 року акції Компанії належать: ТОВ «АФ Телеком Холдинг» - 50% та її 100% власнику ТОВ «ЮеСеМ Телеком» - 50%. Кінцевою контролюючою особою є ТОВ «Холдингова компанія «ЮеСеМ», що належать групі учасників, а саме Відповідачам (т. 3 а.с. 1).

[Указом Президента України № 772/2023 від 23.11.2023](#) введено в дію рішення РНБО від 23.11.2023 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» зокрема, санкцію у виді блокування активів застосовано до ПАТ «Мегафон».

До числа структури групи «Мегафон» входить ряд юридичних осіб різної організаційно-правової структури, в тому числі підприємства: АТ «Мегафон Ритейл», ТОВ «Скарлет», ЗАТ «ТТ Мобайл», ТОВ «Рево Чардж Рус», АТ «Квантера», АТ «Нексайн», ТОВ «Єдиний фактор» та ТОВ «Алгоритм», ТОВ «АРКС».

Вказані обставини підтверджуються відомостями Консолідованої фінансової звітності за 2023 рік Групи «Мегафон» (т. 2 а.с. 13), а також витягами з Єдиного державного реєстру юридичних осіб Російської Федерації вказаних компаній (т. 3 а.с. 78).

Таким чином, Відповідачі, через холдингову компанію «ЮЕсЕМ», яка виступає прямим власником бізнес-активів групи, здійснюють вирішальний вплив на діяльність групи та дочірніх компаній, шляхом реалізації права контролю, володіння, користування та розпорядження всіма активами чи їх часткою, права отримання доходів від діяльності холдингу та інтегрованих в нього компаній, права вирішального впливу на формування складу, результати голосування органів управління, а також, шляхом прийняття рішень щодо вчинення правочинів, які дають можливість визначати основні умови господарської діяльності юридичної особи та прийняття обов'язкових до виконання рішень, що мають вирішальний вплив на діяльність юридичної особи ТОВ «ЮЕсЕМ» та її дочірніх підконтрольних компаній.

«Kommersant»

Видавничий дім «Коммерсантъ» має тривалу історію, яка почалася зі створення приватного щотижневика «Коммерсантъ» у 1988 році. Газета почала регулярно виходити з січня 1990 року. У 1993 році було створено філіал у Санкт-Петербурзі, а в 1999 році 100% акцій видавничого будинку було викуплено російським підприємцем Борисом Березовським та грузинським підприємцем ОСОБА_46. У подальшому, у вересні 2006 року видавничий дім був проданий близькому, на той час до «Газпрому» ОСОБА_1. Обороти видавничого дому у 2005 році, за власними даними, склав близько \$61 млн, чистий прибуток - трохи більше 13 млн доларів США. У 2008 році виручка досягла 129 млн доларів США.

Власником усіх активів видавничого будинку «Коммерсантъ» є ТОВ «Коммерсантъ Холдинг», який у 2007 році консолідував на балансі 100% акцій видавничого дому.

Видавничий дім випускає газети «Коммерсантъ» та її тематичні додатки, «Коммерсантъ-Україна» (Київ) (закритий у 2014 році), журнали «Деньги» (1992-2017), «Влада» (з 1997 року, з 2017 року - лише електронна версія), «Огонёк», «Автопилот», «Weekend», а також регіональні додатки.

У склад холдингу також входять інформаційна FM-радіостанція «Коммерсантъ FM», вебпортал «Коммерсантъ Картотека» (з 2011 року), сайт kommersant.ru (як окремий новинний портал та електронна версія паперових видань видавничого будинку «Ъ»).

У 2013 році ОСОБА_8 звільнив з посади президента видавничого будинку «Коммерсантъ» ОСОБА_10, призначивши на цю посаду свою приближену особу ОСОБА_11, який до цього працював в належних ОСОБА_12 підприємствах та міністерстві оборони Російської Федерації (т. 3 а.с. 86).

В 2023 році приховано відомості про власників видавничого дому ТОВ «Коммерсантъ холдинг» (т. 3 а.с. 81).

Як зазначається на офіційному сайті «Коммерсантъ» (т. 3 а.с. 89) (далі - мовою оригіналу):

«ИД «Коммерсантъ» - один из старейших издательских домов и одна из самых авторитетных и влиятельных медиаструктур в стране. Наши основные принципы - оперативность, достоверность, объективность».

Відповідно до статистичних показників розміщених на сайті ресурсу (т. 3 а.с. 90), аудиторія «Коммерсантъ» складає 3 498 000 людей, тиражування газети здійснюється здебільшого на території Москви та Московської області (67%), Санкт-Петербургу (15%) та інших регіонах та областях (18%).

На сьогоднішній день, ОСОБА_8 є безпосереднім одноосібним власником активів групи компаній «Коммерсантъ», володіючи пакетами акцій та виступаючи ключовим акціонером основних компаній, що формують структуру власності медіаактивів.

Згідно витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб Російської Федерації від 05.06.2022 (т. 3 а.с. 96) ОСОБА_13 володіє 100% статутного капіталу російської компанії Товариства з обмеженою відповідальністю «КОММЕРСАНТЪ ХОЛДИНГ» у розмірі 7 568 162 596 російських рублів, а керівником компанії виступає ОСОБА_14 .

Витяг про власника компанії станом на 25.03.2024 (т. 3 а.с. 90) містить посилання про обмеженість доступу до інформації про засновників, на підставі федерального закону Російської Федерації від 08.08.2001 року № 129-ФЗ «О государственной регистрации юридических лиц и индивидуальных предпринимателей».

Одночасно з цим, представлені у вказаному витягу відомості про проведені реєстраційні дії свідчать про відсутність реєстраційних дій, за період з 04.05.2022, які б свідчили про зміну складу засновників компанії у період часу 2022-2024 роках та про актуальність приналежності компанії саме ОСОБА_12 .

Аналогічного змісту інформацію, про закриття відомостей про власника компанії ТОВ «КОММЕРСАНТЪ ХОЛДИНГ» з травня 2023 року розмістили на своїх сайтах засоби масової інформації Російської Федерації, зазначаючи, що такі дії вчинені ОСОБА_15 , як єдиним власником компанії, з метою обмеження дій європейських та західних санкцій на належні йому компанії (т. 3 а.с. 128).

Враховуючи викладене, вказаний медіаресурс, власником якого є підсанкційна особа - ОСОБА_1 , має суттєвий вплив на формування громадської думки на території Російської Федерації та виступає як засіб масового інформаційного впливу на аудиторію, яка доводиться його читачами.

Зазначені обставини, в сукупності, також знайшли своє об'єктивне підтвердження у судовому рішенні від 07.02.2024 (т. 3 а.с. 160) за результатами розгляду у Суді загальної юрисдикції Європейського союзу (Першій Палаті) справи № ECLI:EU:T:2024:56 за позовом ОСОБА_9 до Ради Європейського Союзу про скасування санкцій, застосованих у зв'язку із вчиненням ОСОБА_1 дій, що ставлять під загрозу територіальній цілісності, суверенітету та незалежності України.

В процесі розгляду вказаної справи, Судом встановлено наступні обставини:

-п. 135 Рішення: « ОСОБА_8 (далі по тексту Позивач) придбав газету (мається на увазі «Коммерсантъ») у 2006 році»;

-п. 138 Рішення: «Коли пан ОСОБА_8 взяв під контроль ділову газету «Коммерсантъ», була обмежена редакційна свобода, і газета зайняла явно прокремлівську позицію»;

-п. 140-143 Рішення: «У зв'язку з цим позивач не заперечував, що він виступає власником групи, яка володіє газетою «Коммерсантъ», але стверджував, що він не відігравав жодної ролі в редакційній політиці газети».

-позивач мав можливість впливати на редакційну політику газети. Докази № 7 та 8 у першому доказовому файлі показали, що між позивачем, власником газети «Коммерсантъ», та деякими журналістами в редакції існувала значна напруженість у відносинах.

Докази свідчать, що у 2019 році двох журналістів політичного відділу газети «Коммерсантъ» було звільнено після статті про можливу заміну спікера верхньої палати парламенту, союзника пана Путіна. Після цих звільнень весь політичний відділ газети подав у відставку, що призвело до звільнення тринадцяти журналістів. Доказ № 8 цитує заступника редактора газети «Коммерсантъ», який заявив, що «власник має право приймати рішення щодо персоналу», а також журналіста «Коммерсанта», який сказав, що звільнення були «останнім прикладом тиску, з яким стикаються члени редакції», і що позивач «знищує найкращі засоби масової інформації в Росії».

Крім того, це підтверджується статтею в Financial Times від 3 січня 2020 року, підготовленою Радою, як додаток до своєї позиції, в якій є розмова колишнього журналіста, якого заявник нібито викликав до свого маєтку через одну зі статей опублікованих автором.

Таким чином, з доказів слідує, що заявник зміг чинити тиск на редакцію газети «Коммерсантъ» та вплинути на її редакційну лінію.

-п. 151 Рішення: «За аналогією, власник газети, позивач, який повністю володіє цією газетою і який, як видно з п. 141 вище, має можливість впливати на редакційну лінію цієї газети, не міг обґрунтовано не знати про зміст публікацій цієї газети».

-п. 169 Рішення: як справедливо зазначає Рада, не газета «Коммерсантъ» була об'єктом обмежувальних заходів, а позивач через вплив, який він мав на редакційну політику цієї газети, та через публікацію цією газетою вищезгаданої статті пана ОСОБА_47. Однак статтю пана ОСОБА_47, опубліковану ІНФОРМАЦІЯ_17 року, слід вважати настільки важливою та серйозною, що, незважаючи на те, що вона була опублікована у жовтні 2021 року, вона залишається вирішальним доказом підтримки позивачем дій та політики, які ставлять під загрозу або загрожують територіальній цілісності, суверенітету та незалежності України.

Враховуючи викладене, будучи ключовим акціонером та власником компаній, ОСОБА_8 здійснює вирішальний вплив на редакційну політику належних йому медіа активів, рефлексуючи до особистих політичних вподобань та необхідності дотримання спільного з вищим політичним керівництвом країни агресора на пряму інформаційної політики, в тому числі шляхом забезпечення публікації необхідної інформації та висвітлення подій у необхідному ключі, а також прийняття кадрових рішень стосовно тієї частини журналістів та редакторів, дії яких суперечать особистим інтересам ОСОБА_1 або інтересам вищого політичного керівництва Російської Федерації.

4. Вчинення відповідачами дій, передбачених п. 1, 2 ч. 1 статті 5-1 Закону.

Дослідивши доводи позивача та надані на їх підтвердження докази, суд встановив, що Відповідачі вчинили дії, спрямовані на завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України, передбачені ч. 1 ст. 5-1 Закону.

1) Завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету, територіальній цілісності України шляхом ухвалення або взяття участі в ухваленні рішення (з підтримкою такого рішення своїм голосом) про поширення юрисдикції держави-агресора чи будь-якої іншої держави на територію, яка відповідно до [Конституції України](#) входить до складу України (підпункт «є» пункту 1 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#)).

21 лютого 2022 року Путін В. В. підписав укази про визнання так званих «днр» та «лнр», також з очільниками квазідержавних утворень підписані «договори» про співпрацю (т. 3 а.с. 194).

Того ж дня Путін В. В. в своєму зверненні оголосив про прийняте на засіданні ради безпеки рішення щодо визнання так званих «днр» та «лнр» та закликав федеральні збори РФ ратифікувати «договори» з квазідержавними утвореннями «днр» та «лнр», а саме цитата: «считаю необходимым принять уже давно назревшее решение - незамедлительно признать независимость и суверенитет Донецкой народной республики и Луганской народной республики».

Прошу Федеральное Собрание Российской Федерации поддержать это решение, а затем ратифицировать договоры о дружбе и взаимопомощи с обеими республиками».

У ніч з 23 на 24 лютого 2022 року президент РФ Путін В. В. оголосив про початок «спеціальної воєнної операції», яка є актом неспровокованої агресії РФ проти України. Визнання Росією так званих «днр» та «лнр» стало формальним приводом для початку повномасштабного вторгнення в Україну, що підтверджується зверненням президента РФ від 23 лютого 2022 року, а саме цитата:

«...во исполнение ратифицированных Федеральным Собранием 22 февраля сего года договоров о дружбе и взаимопомощи с Донецкой народной республикой и Луганской народной республикой мною принято решение о проведении специальной военной операции»

Визнання Росією незалежності так званих «днр» та «лнр» було ключовою умовою та підставою для офіційного введення на ці території збройних сил РФ та початку їх повномасштабного вторгнення на територію України. У подальшому російські війська окупували частину території України, після чого 23-27 вересня 2022 року провели на новоокупованих територіях, так звані референдуми з питання входження до складу РФ. Після завершення «референдумів», так звані глави «звільнених територій», офіційно звернулися до Володимира Путіна з проханням про включення їх до складу Росії.

ОСОБА_2, будучи діючим депутатом Державної думи від фракції всеросійської політичної партії «Єдина Росія» 03 жовтня 2022 року, проголосував «за» проекти федеральних законів:

- № 203812-8 «Про ратифікацію Договору між Російською федерацією та Донецькою народною республікою про прийняття до Російської Федерації Донецької народної республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб`єкта»;
- № 203813-8 «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією та Луганською народною республікою про прийняття до Російської Федерації Луганської народної республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб`єкта»;
- № 203814-8 «Про ратифікацію Договору між російською федерацією та Запорізькою областю про прийняття до Російської Федерації Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб`єкта»;
- № 203815-8 «Про ратифікацію Договору між російською федерацією та Херсонською областю про прийняття до Російської Федерації Херсонської області та утворення у складі Російської Федерації нового суб`єкта»;
- № 203816-8 «Про прийняття до Російської Федерації Донецької народної республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб`єкта - Донецької народної республіки»;
- № 203817-8 «Про прийняття до Російської Федерації Луганської народної республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб`єкта - Луганської народної республіки»;
- № 203818-8 «Про прийняття до Російської Федерації Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб`єкта - Запорізької області»;
- № 203819-8 «Про прийняття до Російської Федерації Херсонської області та утворення у складі Російської Федерації нового суб`єкта - Херсонської області».

На офіційному сайті Державної думи у розділі «Система аналізу результатів голосувань на засіданнях Государственной Думы» розміщено результати головування депутата ОСОБА_2 з питань винесених для відкритого голосування за 03 жовтня 2022 року (т. 3 а.с. 195).

Відповідно до зазначеної сторінки ОСОБА_2 проголосував «за» проекти федеральних законів зазначених вище: 203812-8 - 203819-8.

Підтримка рішень політичного керівництва РФ шляхом голосування за погодження законів, що мають на меті зміну конституційно закріпленого статусу територій України вказують на послідовну свідому підтримку ОСОБА_2 рішень керівництва держави-агресора, які спрямовані на спробу поширення юрисдикції на окуповані території України, що порушує державний суверенітет та територіальну цілісність України.

Вищезазначені обставини підтверджують беззаперечний факт політичної підтримки збройної агресії проти України та рішень керівництва держави-агресора, які спрямовані на зміну конституційно закріпленого статусу територій України.

Відтак, ОСОБА_2 несе відповідальність за політичну підтримку рішень керівництва держави-агресора, що підривають та загрожують територіальній цілісності, суверенітету і незалежності України.

2) Фінансування або матеріально-технічного забезпечення діяльності держави-агресора, пов'язаної зі збройною агресією проти України чи окупацією/анексією її територій, зокрема шляхом сплати податків, зборів до державного бюджету держави-агресора, якщо загальна сума таких платежів (окрім митних) за останні чотири послідовні податкові (звітні) квартали перевищує еквівалент 40 мільйонів гривень для юридичної та 3 мільйонів гривень для фізичної особи, визначених за середньозваженим офіційним курсом Національного банку України за той самий період. (підпункт «б» пункту 2 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#)).

Згідно глави 25 [Податкового кодексу](#) Російської Федерації податок на прибуток - це прямий податок, розмір якого прямо залежить від фінансових показників діяльності підприємства за звітний період та складає 20% різниці між доходами та видатками юридичної особи.

Відповідно до графіку подання звітності в російській федерації з податку на прибуток за календарний рік встановлено строки подання декларації з податку на прибуток не пізніше 27 березня 2024 року, чотирма останніми звітними періодами, в такому випадку, будуть чотири останні звітні квартали 2023 року.

Одержані відомості про обсяги податків сплачених підприємствами Відповідачів:

Як вбачається з матеріалів справи, Міністерство юстиції України зверталось до Головного управління розвідки Міністерства оборони України (далі ГУР МОУ) із запитом про надання інформації (т. 2 а.с. 13), за результатами розгляду яких листом вих. № 222/10Д/1940 від 25.03.2024 надійшла відповідь із документами та інформацією стосовно ОСОБА_1 та діяльністю пов'язаних з ним компаній, серед яких ПАТ «Мегафон», АТ «ХК «Металоінвест». Крім того, до відповіді розвідувального органу було долучено консолідовану фінансову звітність, яка містить інформацію стосовно обсягу податків сплачених за відповідні звітні періоди.

Розрахунок сплачених податків за 2023 рік ПАТ «Мегафон» та дочірніх підприємств: відповідно до інформації консолідованої звітності про рух грошових коштів в мільйонах рублів, за календарний 2023 рік, платежі «Мегафон» до бюджету держави-агресора склали 14,594 млрд російських рублів. Згідно відомостей на офіційному сайті Національного банку України (т. 3 а.с. 197) - середньозважений курс гривні по відношенню до 10 російських рублів за 2023 рік складає 4,34 грн. Враховуючи викладене, розмір сплаченого ПАТ «Мегафон» податку на прибуток за 2023 рік, в гривневому еквіваленті, розраховується за наступною формулою: $(14\,594\,000\,000 / 10) * 4,34$, що складає 6 333 796 000 грн (6 мільярдів 333 мільйони 796 тисяч гривень).

Розрахунок сплачених податків за 2023 рік АТ «ХК «Металоінвест» та дочірніх підприємств: відповідно до інформації консолідованої звітності, за календарний 2023 рік, розмір податку АТ «ХК «Металоінвест» до бюджету держави-агресора склали 5 803, 792 млн російських рублів. Згідно відомостей на офіційному сайті Національного банку України (т. 2 а.с. 13) - середньозважений курс гривні по відношенню до 10 російських рублів за 2023 рік складає 4,34 грн. Враховуючи викладене, розмір сплаченого АТ «ХК «Металоінвест» податку на прибуток за 2023 рік, в гривневому еквіваленті,

розраховується за наступною формулою: $(5\ 803\ 792\ 000 / 10) * 4,34$, що складає 2 518 845 728 грн (2 мільярди 518 мільйони 728 тисяч гривень).

Отже, компаніями, які входять до структури Групи «USM» та узгоджено управляються Відповідачами ОСОБА_1 , ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 та ОСОБА_19 , здійснюється сприяння у веденні агресивної війни, яке виражається у фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні, шляхом сплати податків та зборів до державного бюджету держави-агресора.

3) Суттєве сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, зокрема, але не виключно, шляхом сприяння збройній агресії проти України, окупації/анексії території, яка відповідно до [Конституції України](#) входить до складу України, зокрема шляхом постачання/надання, зберігання зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової чи спеціальної техніки, інших засобів та знарядь здійснення збройної агресії проти України, забезпечення ремонту таких засобів і знарядь (підпункт «а» пункту 2 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#)).

Постачання рудної та іншої продукції на користь підприємств оборонно-промислового комплексу країни-агресора

Як вбачається із відповіді Служби безпеки України, наданої на запит Мінюсту, АТ «Лебединський ГЗК» та АТ «Михайлівський ГЗК імені А.В. Варичева» здійснюють постачання залізорудної сировини на адресу АТ «Магнітогорський металургійний комбінат», який у свою чергу є основним постачальником металевих виробів для АТ «Науково-виробнича корпорація «Уралвагонзавод» імені Дзержинського», що входить до російської державної корпорації «Ростех» і виготовляє бойові танки для міністерства оборони Російської Федерації (т. 3 а.с. 201).

Аналогічно з викладеним, 08 квітня 2024 року ГУР МОУ надало інформацію (т. 2 а.с. 1), що АТ «Лебединський ГЗК» постачало продукцію до підприємств, які пов'язані з військово-промисловим комплексом РФ.

Так, АТ «Лебединський ГЗК», що входить до Групи «USM», постачав свою продукцію до АТ «Тулачермет», який, у свою чергу, є основним постачальником чавуну (ключового компоненту при виробництві військової техніки) для АТ «Науково-виробнича корпорація «Уралвагонзавод» імені Дзержинського». У свою чергу, згідно наявних даних, науково-виробниче підприємство «Уралвагонзавод» займається розробкою та виробництвом військової техніки, залізничних вагонів, що входить до складу Держкорпорації «Ростех» (т. 3 а.с. 206). Вони випускають та поставляють танки нового покоління Т-90М «Прорив», Т72Б3М, які активно використовують під час здійснення збройної агресії на території України.

Загальновідомим та таким, що не потребує доказування у розумінні частини третьої [статті 78 КАС України](#), є факт використання ЗС РФ на території України танків, зенітно-ракетних комплексів, протитанкових ракетних комплексів, літаків, кораблів, ракет для обстрілів території України, об'єктів цивільної та критичної інфраструктури. Метою таких обстрілів є насильницьке захоплення території України, руйнування, терор та залякування українського народу шляхом масованих обстрілів, обстрілів житлових кварталів, торгових центрів, місць великого скупчення людей.

Отже, «Лебединський ГЗК» та АТ «Михайлівський ГЗК імені А.В. Варичева», які є дочірніми компаніями АО «ХК «Металоінвест» та Групи «USM», відповідно, здійснюють постачання продукції на користь стратегічно важливих підприємств оборонно-промислового комплексу держави-агресора.

З урахуванням викладеного, у період після початку військової агресії Російської Федерації проти України у 2014 році, шляхом анексії частини її територій, і до початку військового вторгнення в Україну, дочірні підприємства Групи «USM», що контролюються відповідачами ОСОБА_1 , ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 та ОСОБА_19 , реалізуючи стратегічні плани Російської Федерації направлені на нарощування військового потенціалу, з метою подальшого повномасштабного вторгнення, вчиняли

активні дії направлені на підтримання на належному рівні боєздатності збройних сил держави-агресора, шляхом постачання на користь підприємств військової промисловості рудної продукції, яка використовується в процесі виготовлення та ремонту військової техніки.

Зазначені дії перебувають у причинно-наслідковому зв'язку із забезпеченням можливості виготовляти та здійснювати експлуатацію спеціальної військової техніки, а також наслідками у вигляді руйнувань цивільної інфраструктури, жертв серед мирного населення під час ведення бойових дій на території України як до повномасштабного вторгнення, так і після 24.02.2022.

Матеріально-технічне забезпечення, шляхом постачання телекомунікаційних послуг правоохоронним органам та військовим підрозділам збройних сил Російської Федерації які приймають безпосередню участь у бойових діях на території України

Згідно інформації, наданої ГУР МОУ, у період з 2014 по 2023 роки компаніями з числа тих, які входять до складу телекомунікаційного оператора «Мегафон» укладалося ряд контрактів з наступними контрагентами, які належать до числа державного сектору:

1. У 2018 році ПАТ «Мегафон» укладено договір з ПАТ «Пролетарський завод» на постачання послуги внутрішньозонного, міжнародного та міжміського зв'язку. Постачання послуг здійснювалося у період 01.01.2018 по 31.12.2018 (т. 2 а.с. 1).

У супровідному листі ГУР МОУ надана інформація, яка підтверджується відомостями розміщеними на офіційному сайті заводу ПАТ «Пролетарський завод» (т. 3 а.с. 206), а також повідомлено про те що, зазначене підприємство входить до числа стратегічних та залучено до цілої низки проектів у сфері оборонно-промислового комплексу Російської Федерації (далі - мовою оригіналу):

Тесное сотрудничество связывает ПАО «Пролетарский завод» с ведущими судостроительными институтами-проектантами и верфями северо-запада. За последние десять лет для оснащения кораблей ВМФ разработана и изготовлена широкая номенклатура оборудования, а также целый ряд других специальных устройств.

Сегодня ведется плановая поставка оборудования для кораблей ВМФ, строящихся на ПАО СЗ «Северная верфь», АО «ПСЗ «Янтарь», ПАО «Амурский судостроительный завод», ОАО «ПО «Севмаш», АО «ЦС «Звездочка», АО «Адмиралтейские верфи» .

2. 01.07.2017 ТОВ «Скарлет», що входить до Групи «Мегафон» укладено договір на постачання послуг зв'язку з АТ «Концерн Автоматика» в період до 31.08.2018 (т. 2 а.с. 13).

АТ «Концерн Автоматика» входить до числа російської державної корпорації «Ростех» та забезпечує виготовлення систем шифрування, зв'язку для підрозділів збройних сил країни агресора (т. 3 а.с. 206).

3. У грудні 2023 року ТОВ «АРКС», що входить до числа дочірніх компаній Групи «Мегафон», укладено договір на постачання послуг зв'язку слідчому комітету Російської Федерації по Центральному військовому округу (державний контракт №1 (ІКЗ 2316671356260667001001) (т. 2 а.с. 13). Відповідно до умов договору послуги зв'язку постачалися на користь 31 підрозділу військових слідчих комітетів на території відповідних гарнізонів в період 2023-2024 років.

4. У свою чергу, головне підприємство ПАТ «Мегафон» напередодні повномасштабного вторгнення та після 2022 року уклало низку прямих контрактів безпосередньо з військовими частинами та воєнізованими підрозділами країни агресора, з метою забезпечення їх засобами зв'язку.

Так, 27.12.2021 військовою частиною НОМЕР_6 укладено з ПАТ «Мегафон» державний контракт № 7 відповідно до якого виконавець зобов'язується надати послуги рухомої радіотелефонної системи зв'язку стандарту GSM в період з 01.01.2022 по 31.12.2022, тобто саме під час повномасштабного вторгнення на територію України.

Окрім цього, протягом 2021 - 2023 років ПАТ «Мегафон» уклав ряд державних контрактів з центральним вузлом зв'язку військ національної гвардії російської федерації, який забезпечує оперативним зв'язком усі підрозділи відповідного воєнізованого відомства.

Згідно умов укладених договорів, вартість яких склала більше 100 млн російських рублів, а послуги надавалися в період 2022-2024 років, ПАТ «Мегафон» забезпечував росгвардію комплексними компонентами зв'язку, що включають цілодобові послуги рухомого радіоелектронного зв'язку, надання каналів для цифрової транспортної мережі, в тому числі від рухомих пунктів управління, автомобільних навігаційних комплексів, тощо (т. 2 а.с. 13).

Враховуючи викладене, існують достатні підстави вважати що шляхом надання відповідних засобів та знарядь введення агресивної війни через підконтрольні компанії, Відповідачі суттєво сприяли повномасштабному вторгненню, тимчасовій окупації частини територій України.

Матеріально-технічне забезпечення, шляхом надання оператором «Мегафон» послуг зв'язку військовослужбовцям збройних сил РФ за спеціальними програмами на тимчасово окупованих територіях та безпосередньо в РФ

Оператор мобільного зв'язку «Мегафон», будучи складовою економічної та комунікаційної системи країни агресора, здійснює свою діяльність на тимчасово окупованих українських територіях, надаючи послуги зв'язку на території Херсонської, Донецької та Луганської областей, в Криму, у тому числі через участь у федеральних національних програмах «Національний роумінг» та «Подзвони мамі».

На території Російської Федерації відповідно до угоди про співробітництво між Загальноросійськими громадськими організаціями «Рада батьків військовослужбовців Росії» та Співтовариства батьків військовослужбовців, за партнерства ключових мобільних операторів, включаючи «Мегафон», реалізовано пільгову програму мобільного зв'язку для військовослужбовців, за допомогою якої останні одержують можливість здійснювати зв'язку на спеціальних умовах (т. 3 а.с. 223).

Зазначений сервіс містить «карту покриття мобільних операторів», на якій відображено території та населені пункти на яких надаються послуги. До числа таких територій відносяться, у тому числі тимчасово окуповані території Луганської, Донецької областей, - Амвросіївка, Новоазовськ, Вознесенівка, Довжанськ, та інші. Отже, «Мегафон» визнає та публічно демонструє легітимність включення до складу Російської Федерації тимчасово окупованої території України.

У розділі «Мегафон», серед іншого, містяться відповіді на запитання стосовно можливості та місця одержання сім-карти оператора «Мегафон», а також детальна інформація про надання оператором окремих тарифних умов для військовослужбовців збройних сил РФ (далі - мовою оригіналу):

В рамках Социального проекта "Позвони маме" оператором сотовой связи Мегафон разработан специальный тарифный план "Армейский". Он предусматривает льготную тарификацию во внутрисетевом роуминге при отсутствии платных опций, отсутствие абонентской платы, а также предоставляет возможность пользоваться круглосуточной Службой социальной поддержки и психологической консультации по телефону 8 (800) 550-0793 или 0793. Подробнее с тарифным планом "Армейский" можно ознакомиться на сайте в разделе Тарифы, выбрав Ваш регион и оператора Мегафон (т. 3 а.с. 232).

Вищеперераховані факти свідчать про те, що оператор телекомунікаційних послуг «Мегафон» хоч і не має власних вишок мобільного зв'язку та відповідно покриття на тимчасово окупованих територіях, однак, за допомогою місцевих операторів або шляхом незаконного користування вишок українських операторів, що через війну не можуть їх обслуговувати, надає послуги зв'язку на території Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганської областей, а також в Криму. Таким чином забезпечує можливості зв'язку та комунікації, зокрема для російських військових, що в свою чергу дозволяє їм ефективніше вести війну проти України, порушуючи її територіальну цілісність.

Отже, компанія «Мегафон», вирішальний вплив на діяльність якої здійснюють Відповідачі, реалізуючи економічну діяльність на тимчасово окупованих українських територіях, а також надаючи пільгові умови для військовослужбовців у сфері зв'язку, забезпечує комунікаційні можливості для провадження подальшої окупації та ведення повномасштабного вторгнення, чим створює загрозу національній безпеці України, суверенітету та територіальній цілісності, а також значною мірою сприяє вчиненню таких дій іншими особами.

Інформаційне сприяння збройній агресії проти України через інформаційні ресурси «Коммерсантъ», зокрема, виправдування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, підтримання політики держави-агресора

Медіа ресурс «Коммерсантъ», підконтрольний ОСОБА_1, містить окрему рубрику «Деятельность Владимира Путина» на офіційному сайті зазначеного видання. Як анонсується самим виданням в резюме до розділу, діяльність одного з журналістів присвячена виключно погляду на роль глави Російської Федерації в найважливіших подіях політичного, економічного характеру, та суспільного життя країни.

При цьому, аналіз змісту статей, які розміщуються у вказаній рубриці, демонструють не лише відображення фактичних обставин, які відбуваються у політичній площині, а також містить елементи звеличення, прославлення (глорифікації) дій глави держави-агресора в контексті питань, які стосуються повномасштабного вторгнення в Україну.

У статті під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_18» випуску газети «Коммерсантъ» № 107/П від ІНФОРМАЦІЯ_19, на стр. 5, яка має своє віртуальне публічне відображення в мережі Інтернет, коментуючи прибуття африканської делегації з числа керівників окремих держав до Москви та проведених з ними переговорів, які серед іншого містили відомості про обставини підписання угод із самопроголошеними республікам та розпочатого повномасштабного вторгнення, редакція газети «Коммерсантъ» зацитувала лідера держави-агресора В. В. Путіна зазначивши наступне (т. 4 а.с. 18-33):

«- Затем, подписав с ними Договор о дружбе и взаимодействии, мы в полном соответствии с Уставом ООН имели право это содействие им и оказать. Потому что киевский режим предпринял многократные попытки решить эту проблему вооруженным путем и, по сути, начал боевые действия в 2014 году, используя против этих мирных граждан авиацию, танки и артиллерию. Он, именно киевский режим, развязал эту войну в 2014 году. А мы в соответствии с 51-й статьей Устава ООН имели право оказать им помощь, ссылаясь на пункт по самообороне.

Содействие ЛНР и ДНР оказывали, как известно, подойдя к Киеву и освободив часть Херсонской области и Запорожской области.

- Поэтому, уважаемые коллеги,- заключил Владимир Путин,- вот эта логика, которая мною сейчас была изложена, на мой взгляд и на взгляд моих коллег, экспертов, является безупречной с точки зрения международного права и Устава Организации Объединенных Наций.»

У подальшому, від редакції газети були надані власні коментарі, стосовно таких висловів президента Російської Федерації:

«Таким образом, вот он, образец безупречной логики президента России.

И ее предложено взять за образец и африканским переговорщикам, если они еще этого не поняли.

И от произнесенных слов отступления не будет ни на миллиметр, это тоже ясно. Такими будут любые переговоры.

В іншій публікації від ІНФОРМАЦІЯ_21, яка містить репортаж з назвою «ІНФОРМАЦІЯ_20. Зачем Владимир Путин приехал в Нижний Тагил на Уралвагонзавод» видавництво висвітлювало (супроводжувало) прибуття Володимира Путіна на завод «Уралвагонзавод», який здійснює виробництво танків, при цьому коментуючи візит, також посилалося на висловлювання президента російської федерації, про український народ та його історію (т. 4 а.с.1-43):

- В литературе, в истории это хорошо известно,- говорил он.- Вот почему делают ставку на Бандеру, на Шушкевича (опять бедного Станислава Шушкевича спутали с Шухевичем .- А. К.)? Говорят, они якобы сотрудничали с нацистами, с гитлеровцами добивались независимости Украины, а потом их начали преследовать... Так их начали преследовать не потому, что они отказались от своих взглядов, а потому, что нос по ветру держали!

Владимир Путин вступил совсем уже на тонкий лед. Аргументы должны были стать железными.

- Они поняли, что Германия проигрывает войну! - пояснял господин Путин.- И начали пытаться наладить отношения с союзниками! Немцы это увидели и цап-царап - и в лагерь!

Ему ведь надо было объяснить, почему пособники нацистов оказывались в тех же лагерях.

- Так возникла идея, что они не совсем нацисты,- добавил президент.- Они натуральные нацисты! Стопроцентные! И если начали там носом крутить, думать, на что еще опереться, то не потому, что передумали или изменили свои взгляды, нет! А потому, что поняли, что фашистская Германия проигрывает войну!

Он повторил свою мысль и в ближайшее время, видимо, повторит ее еще не раз: чтобы запомнилась.

- Они как были нацистами, так и остались! И их последыши, неонацисты,- такие же...

- Те, кто выступает сейчас в таком же формате, продают своих отцов, дедов, прадедов...

Это, похоже, была ссылка на господина Зеленского. Помните, в интервью Такеру Карлсону: «Я ему говорю: «Володя!.. »

- Теперь они встраиваются в политическую конъюнктуру. Смотрят на тех, кто у власти... Но в России никогда не было и не будет сочувствия к этому процессу...

Зазначені вислови містять підтримку політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом», «неонацизмом».

Іншим прикладом глорифікації та супроводження риторики «Кремля» може слугувати публікація від ІНФОРМАЦІЯ_23 з назвою « Как Владимир Путин встретился со студентами - участниками СВО» (т. 4 а.с. 8-17). Далі цитата, мовою оригіналу:

История с трудным решением начать спецоперацию ни разу еще не оставила Владимира Путина спокойным. Он и сейчас начал говорить об этом.

- Не было,- рассказал верховный,- никаких других соображений, кроме одного - защита интересов России. Никаких!

Просто выяснилось в какой-то момент, что лучшая защита - нападение.

- Напомню,- рассказывал Владимир Путин ,- что мы всячески старались выстраивать отношения с Украиной на протяжении десятилетий!.. Чего только ни делали: и кредиты льготные, и по бросовым ценам энергоносители, и наш рынок предоставляли - ну все!..

А им все не так. Глядели в другую сторону.

- Нет,- качал головой президент,- все-таки всегда фактическим хозяином Украины после распада Советского Союза - фактическим хозяином! - были националисты и те, кто их представляет!

Кого бы ни избирали с помощью юго-востока Украины, с помощью избирателей, которые живут на юго-востоке, все равно эта националистическая платформа, ее представители очень быстро всех подчинили своей воле, потому что они активные, энергичные и агрессивные, и все сразу им заглядывали в глазки.

- Мы тем не менее очень терпеливо, опираясь на пророссийскую часть украинского общества, разумеется, только мирными средствами выстраивали отношения! И в мыслях не было никаких других!

Между прочим, так, очевидно, и было. Пытались влиять как привыкли.

- Но, видимо,- продолжал верховный,- наш геополитический противник понял, что просто так перевернуть всю Украину с населением юго-востока, с русскоязычным населением, не удастся, и поэтому в 2014 году совершили госпереворот, начали истреблять, физически истреблять всех, кто настроен был на нормальное развитие отношений с нашей страной. Просто начали физически истреблять! Стало очевидно, что выстроить отношения, нормальные отношения с нашим соседом нам не дадут.

В какой момент, интересно было, пришла мысль о том, что нет больше средств, чтобы выстроить нормальные отношения с соседом, кроме как напасть на него?

- Кроме этого, после переворота,- говорил Владимир Путин , - как известно, начались события на Донбассе, истребление людей на Донбассе, восемь лет это продолжалось, практически девять, а потом просто отказались выполнять Минские соглашения, просто публично заявили: не будем, ничего нам в этих соглашениях не нравится! А боевые действия там продолжались... И все, что там происходило, особенно на занятых противником территориях,- это геноцид, по-другому назвать нельзя! Истребление людей просто. Русских объявили там нетитульной нацией, закон приняли, на наших исторических территориях...

- Русских объявили, по сути, на наших исторических территориях нетитульной нацией,- повторил он.- И объявили о том, что не будут исполнять Минские соглашения. И в то же время активно продолжали работу над созданием антироссийской платформы на территории, которая называется сегодня Украиной. Просто анклав такой начали создавать. Обманули десять раз подряд нас по поводу нерасширения НАТО. Но все это вместе просто не оставило нам никаких шансов, кроме как приступить к попыткам... И мы начали специальную военную операцию. Но это не начало войны! Они сами начали войну на Донбассе в 2014 году! Это попытка прекратить эту войну. Да, вооруженными средствами в ответ на применение ими вооруженных сил... Я уверен, что мы добьемся реализации поставленных перед нами задач и целей.

Последнюю фразу верховный главнокомандующий обязан был произнести. Это без иронии. Без этой фразы рассказ был бы неполон....

Под конец, перед фотографированием на память, которым верховный руководил, как обычно, сам, от студентов выступил младший лейтенант ОСОБА_25 :

«Враг будет разбит, победа будет за нами!.. Никто не сомневается, что мы все делаем правое дело. История вершится сейчас!»

Последнее справедливо.

Як вже зазначалося вище, аналізом зазначеної рубрики «Деяльність Володимира Путіна » за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_6 встановлено, що за період з початку повномасштабного вторгнення в ній

міститься більше 200 публікацій, а окремий спеціальний кореспондент видавництва ОСОБА_27 подорожує у складі групи журналістів, так званого «кремлівського пулу», та супроводжує Володимира Путіна у значній кількості публічних заходів, подорожей що свідчить про наближеність видання до політичного керівництва країни агресора, в тому числі зважаючи на безпекові питання організації заходів за участі голови держави.

На ряду з викладеним, майже кожна стаття у вказаній рубриці характеризується як одностороння та пропагандистська, оскільки представляє лише одну сторону подій та ігнорує критичні точки зору, зміст спрямований на підтримку пропутінської лінії та передачу офіційної позиції російського уряду до широкої аудиторії. У статтях у вказаній рубриці легітимізується процес впровадження органів окупаційної влади на тимчасово окупованих територіях, висвітлюється відвідування очільником РФ підприємств ВПК та зазначається про необхідність посилення виробництва зброї у зв'язку з необхідністю протистояти т.зв. західним загрозам, тощо.

Також у своєму інтерв'ю, наданому ОСОБА_28 (т. 4 а.с. 44), ОСОБА_27 не заперечував пропагандистський характер дій редакції газети «Коммерсантъ» в цілому та підтвердив захоплення особою президента Російської Федерації.

Також інтернет-видання газети «Коммерсантъ», серед іншого, також висвітлює політичні та економічні аспекти життя російського суспільства в регіонах.

Маючи на меті укорінити в сприйнятті жителів Російської Федерації безповоротність окупації територій, медіа ресурси Відповідача систематично публікують новини, в яких відображають обставини приєднання та адміністративно-територіального входження т.зв. «Херсонської» та «Запорізької» областей до складу РФ, а також висвітлюють інформацію про впровадження соціально-економічної політики країни агресора на тимчасово окупованих територіях, чим легітимізують дії країни агресора пов'язані з окупацією територій України. Поряд з цим, в цих статтях зазначається, що інша частина територій цих областей, тимчасово контролюється українською владою та стосовно них Російська Федерація має територіальні претензії.

Так, у статті присвяченій роботі органів внутрішніх справ на тимчасово окупованих територіях та звітуванню з цього приводу перед Володимиром Путіним, зазначається про результати міграційної політики, в тому числі пов'язаної із видачею паспортів Російської Федерації на тимчасово окупованих територіях, далі за текстом, мовою оригіналу (т. 4 а.с. 34-39):

«Владимир Путин поблагодарил сотрудников МВД, работающих в новых регионах, в том числе их миграционные подразделения. «В сложнейшей обстановке, когда продолжаются боевые действия, уже более 3 млн 200 тыс. жителей Донецкой и Луганской народных республик, Запорожской и Херсонской областей получили паспорта граждан Российской Федерации», - отметил он.»

Інша стаття присвячена входженню т.зв. «нових регіонів» до складу південного військового округу Російської Федерації, зі змісту якої вбачається (т. 4 а.с. 40):

Президент России Владимир Путин подписал 26 февраля 2024 года указ, которым утвердил новое военно-административное деление Российской Федерации. Документ опубликован на портале правовой информации.

В соответствии с указом главы государства, Донецкая и Луганская народные республики, Запорожская и Херсонская области, а также город Севастополь отнесены к Южному военному округу.

Указ вступает в силу с 1 марта 2024 года.

У статті, опублікованій в інтернет виданні «Коммерсантъ» під назвою «Путин: НАТО может достойно признать контроль России над новыми регионами», зазначається про необхідність визнання

правомірною окупацію частини українських територій, з урахування їх анексії в ході повномасштабного вторгнення (т. 4 а.с. 41-42):

...«По словам господина Путина, у НАТО есть варианты, как «достойно» признать контроль России за новыми территориями.»...

...«30 сентября 2022 года президент РФ Владимир Путин включил Донецкую и Луганскую народные республики, Запорожскую и Херсонскую области в состав России по итогам прошедших там референдумов. Страны Запада результаты референдумов не признали. Часть Херсонской области на правом берегу Днепра, включая Херсон, остается под контролем Украины.»

Загалом, у мережі інтернет на ресурсі «Коммерсантъ» за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_7 при пошуку інформації стосовно долі тимчасово окупованих територій міститься більше 150 публікацій в яких визнаються правомірними, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності.

Вказані публічні дії призводять до інформаційного сприяння збройної агресії проти України шляхом глорифікації президента держави-агресора та осіб, які здійснювали збройну агресію проти України а також виправдовування та визнання правомірною збройною агресією проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності.

Так, висновком експерта за результатами проведення судової лінгвістичної (семантико-текстуальної) експертизи № 7083/24-36 від 04.07.2024 встановлено наступне:

1. У текстових матеріалах публікацій, розміщених на офіційному веб-порталі медіа-ресурсу «Коммерсантъ», а саме: у фрагменті публікації під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_18» від ІНФОРМАЦІЯ_19 (автор публікації ОСОБА_30), розміщеної за посиланням ІНФОРМАЦІЯ_8; у фрагменті публікації під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_20» від ІНФОРМАЦІЯ_21 (автор публікації ОСОБА_30), розміщеної за посиланням ІНФОРМАЦІЯ_9; у фрагменті публікації під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_22» від ІНФОРМАЦІЯ_23 (автор публікації ОСОБА_30), розміщеної за посиланням ІНФОРМАЦІЯ_10, містяться виправдовування, визнання правомірною збройною агресією Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, та окупації частини її території.

2. У текстових матеріалах публікацій, розміщених на офіційному веб-порталі медіа-ресурсу «Коммерсантъ», а саме: у фрагменті публікації під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_18» від ІНФОРМАЦІЯ_19 (автор публікації ОСОБА_30), розміщеної за посиланням ІНФОРМАЦІЯ_8; у фрагменті публікації під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_20» від ІНФОРМАЦІЯ_21 (автор публікації ОСОБА_30), розміщеної за посиланням ІНФОРМАЦІЯ_9; у фрагменті публікації під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_22» від ІНФОРМАЦІЯ_23 (автор публікації ОСОБА_30), розміщеної за посиланням ІНФОРМАЦІЯ_10, містяться висловлювання, які мають публічний характер і за своїм об'єктивним змістом є образливими для українського народу та спрямовані на розпалювання регіональної і національної ворожнечі (т. 5 а.с. 13-52).

Отже, підсанкційна особа ОСОБА_1, через належний йому медіа ресурс «Коммерсантъ», здійснює ідеологічну підтримку дій держави-агресора, шляхом глорифікації президента держави-агресора та військовослужбовців, які беруть участь у веденні військових дій в Україні та виправдовування та визнання правомірною збройною агресією проти України, окупації територій України.

Прикладом інформаційного сприяння є тиражування за кошти Відповідачів великої кількості книг «Живу, сражаюсь, побеждаю! Правила жизни на войне», підготовлених Російським Союзом ветеранів Афганістану. Книга схвалена Міністерством оборони РФ і рекомендована до поширення у військах та призовних пунктах.

"Мы сегодня ставим перед собой очень важную задачу - сохранить жизнь и здоровье людей в этих экстремальных условиях. Это очень полезное издание. Экспертами выступили воины-афганцы. И как раз здесь очень много практических вещей, в которых прописано, как себя вести в конкретных ситуациях", - розповів помічник депутата Держдуми РФ ОСОБА_31 (т. 1 а.с. 123-132).

У зазначеній літературі прописані правила поведінки під час бою та мета воєнних дій в Україні. Автори стверджують, що України, як держави не існує. *Українці «за гроші трудяться на європейських плантаціях», а «публічні будинки Європи заповнені молодими українками».* Росія воює, щоб урятувати людей «від геноциду українських та західних політиків». Вони написали, що нещодавно 96,7% українців були росіянами.

Звертаємо увагу на назви розділів та наративи які містить книга «Живу, сражаюсь, побеждаю! Правила жизни на войне» (т. 1 а.с. 133-143).

У розділі «Что такое специальная военная операция» зазначено:

«Политики назвали действия нашей армии на Украине специальной военной операцией. С точки зрения международного права - это действительно так.»

Вищезазначене свідчить про заперечення збройної агресії проти України та визнання правомірним вторгнення на територію суверенної держави.

У розділі «Великая Отечественная 2.0.» зазначено:

Достаточно взглянуть на список стран, объявивших нам санкции и помогающие украинскому режиму - Германия, Польша, Чехия, Хорватия, Норвегия, Дания, Япония, Италия... Все они воевали против нас. Сегодня на Украине они мстят России за нашу Великую Победу. Значит, для нас это продолжение Великой Отечественной войны. И мы, как наши деды в сорок пятом, обязаны победить.

У розділі «На Украине мы защищаем Россию» зазначено:

«Украины как государства нет, есть территория бывшей УССР, временно оккупированная террористической бандой. Вся власть там сосредоточена в руках граждан Израиля, США, Великобритании, которые организовали геноцид коренных жителей, «сократив» за годы «независимости» 20 миллионов человек. Чтобы выжить, люди, как когда-то негры в США, за гроши трудятся на европейских плантациях. Публичные дома Европы заполнены молодыми украинками. Мужчины вынуждены воевать против России.

Эту войну США и Европа хотят вести до последнего украинца. Им не нужны люди. Им нужны территория и ресурсы. Такое же будущее они готовили нам. Поэтому, сражаясь на Украине, мы защищаем Россию и спасаем жителей Украины от геноцида, развернутого украинскими и западными политиками.»

У розділі «Кто такие украинцы» зазначено:

«Еще совсем недавно 96,7% украинцев были русскими. Но 30 лет независимости их лишали нормального образования, культуры, родного языка и превращали в «одичалых» русофобов.

От русских у них еще кое-что осталось. Они, как и мы, воспитывались на подвигах дедов, победивших фашизм. Они такие же храбрые бойцы - стойкие в обороне, дерзкие в наступлении. Когда-нибудь, после денацификации, они снова станут русскими, а пока они враги. Жестокие и коварные. А значит бить их надо, пока не задерут вверх руки, не расслабляясь, до самой нашей победы.»

Вказані розділи свідчать про невизнання України як держави та викривлення уявлення про самотність українського народу.

У розділі «Если местные борзекют» зазначено:

«Все протестные акции, саботаж, шпионаж и диверсии со стороны местного населения на освобожденных территориях осуществляются из командных центров ВСУ и СБУ. Значит, в соответствии с Первым Дополнительным протоколом к Женевским конвенциям 1978 года статьи 45, протестники могут считаться комбатантами, которые не отличают себя формой, знаками различия и т.п.

Это позволяет задерживать местных жителей, препятствующих выполнению нашими военнослужащими своих служебных обязанностей, и относиться к ним как к военнопленным, а в случае, когда местные создают угрозу жизни и здоровью бойцов, открывать по ним огонь на поражение.»

Зазначений розділ виправдовує злочинні дії представників збройних формувань РФ, у тому числі до цивільного населення України.

У розділі «Если брошюра достанется противнику» зазначено:

«Пусть читают. Рано или поздно украинцы снова станут русскими, потому что всегда были русскими.»

«Специальная военная операция закончится, и нынешние украинские военнослужащие снова будут плечом к плечу с российскими воинами противостоять Западу, который спровоцировал эту братоубийственную войну.»

Так, за підтримки профкому підконтрольного Відповідачам 1-5 Лебединського ГЗК випущено тисячу екземплярів цієї книги, які було поширено в Губкінському міськкокрюзі. А тираж у вісім тисяч екземплярів для мобілізованих всього регіону (мається на увазі Білгородської області) надруковано за підтримки фонду «Покоління» ОСОБА_32 .

Враховуючи викладене, «Лебединський ГЗК», який є дочірньою компанією АО «ХК «Металоінвест» та Групи «USM» та фонд «Покоління» ОСОБА_32 здійснюють інформаційне сприяння збройній агресії проти України, шляхом розповсюдження наративів російської пропаганди серед великої кількості мобілізованих.

5. Підстави застосування санкцій

Відповідно до [ст. 2 Закону України «Про санкції»](#) правову основу застосування санкцій становлять [Конституція України](#), міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, закони України, нормативні акти Президента України, Кабінету Міністрів України, рішення Ради національної безпеки та оборони України, відповідні принципи та норми міжнародного права.

Санкції є спеціальними економічними та іншими обмежувальними заходами, які застосовуються з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави (ч. 1 ст. 1 Закону).

[Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» № 2257-IX від 12.05.2022](#), який набрав чинності 24.05.2022 (далі - Закон № 2257-IX), внесені зміни до [Закону](#) та доданий додатковий вид санкції - стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону).

Така санкція має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній

цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні [Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів»](#) (ч. 1 ст. 5-1 Закону).

Зазначена санкція застосовується рішенням Вищого антикорупційного суду за позовом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції (ч. 1, 6, 7 [ст. 283-1 КАС України](#), ч. 2 ст. 5-1 Закону).

Таким центральним органом виконавчої влади, відповідно до п. 1 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого [постановою Кабінету Міністрів України № 228 від 02.07.2014](#), є Міністерство юстиції України.

Згідно з приписами абз. 2 ч. 1 [ст. 5-1 Закону](#) ця санкція може бути застосована виключно:

- 1) в період дії правового режиму воєнного стану чи після його припинення або скасування (якщо позовну заяву про застосування цієї санкції подано в період дії правового режиму воєнного стану);
- 2) за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим [Законом](#), вже накладено санкцію у виді блокування активів.

У зв'язку із військовою агресією Російської Федерації проти України [Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022](#) в Україні введено воєнний стан, дія якого неодноразово продовжувалася. [Указом Президента України № 469/2024 від 23.07.2024](#), затвердженим Законом України № 3891-IX від 08.05.2024, дію воєнного стану продовжено з 05 години 30 хвилин 12 серпня 2024 року строком на 90 діб.

Отже, на момент розгляду позовної заяви в Україні діє правовий режим воєнного стану.

[Указом Президента України 19 жовтня 2022 року № 726/2022](#) введено в дію рішення РНБО від 19.10.2022 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (далі - Рішення) (т. 1 а.с. 59-64), зокрема, санкцію у виді блокування активів застосовано до ОСОБА_1 (ОСОБА_1 , ОСОБА_1), ІНФОРМАЦІЯ_11 , громадянина російської федерації. Відомості згідно з Єдиним державним реєстром платників податків російської федерації: ідентифікаційний номер платника податків - НОМЕР_1 . Російський підприємець, мільярдер, засновник « ІНФОРМАЦІЯ_12 » (додаток 1, пункт 345).

[Указом Президента України 07 вересня 2022 року № 637/2022](#) введено в дію рішення РНБО від 07.09.2022 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (далі - Рішення) (т. 1 а.с. 66-71), зокрема, санкцію у виді блокування активів застосовано до ОСОБА_2 (ОСОБА_2 , ОСОБА_2), ІНФОРМАЦІЯ_13 , громадянина російської федерації, уродженця с. Нікольське Московської області, рф, депутата Державної Думи федеральних зборів рф, фракція - Всеросійська політична партія «єдина росія» (додаток 1, пункт 341).

[Указом Президента України 19 жовтня 2022 року № 727/2022](#) введено в дію рішення РНБО від 19.10.2022 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (далі - Рішення) (т. 1 а.с. 73-78), зокрема, санкцію у виді блокування активів застосовано до ОСОБА_6 (ОСОБА_6 , ОСОБА_6), ІНФОРМАЦІЯ_14 , громадянина російської федерації, відомості згідно з Єдиним державним реєстром платників податків російської федерації: ідентифікаційний номер платника податків - НОМЕР_5 (додаток 1, пункт 198).

[Указом Президента України 01 квітня 2023 року № 192/2023](#) введено в дію рішення РНБО від 01.04.2023 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (далі - Рішення) (т. 1 а.с. 79-85), зокрема, санкцію у виді блокування активів застосовано до:

- ОСОБА_3 (ОСОБА_3 , ОСОБА_3), ІНФОРМАЦІЯ_15 , громадянина російської федерації, відомості згідно з Єдиним державним реєстром платників податків російської федерації: ідентифікаційний номер платника податків - НОМЕР_3 (додаток 1, пункт 32);

- ОСОБА_4 (ОСОБА_4 , ОСОБА_4), ІНФОРМАЦІЯ_16 , громадянки російської федерації, відомості згідно з Єдиним державним реєстром платників податків російської федерації: ідентифікаційний номер платника податків - НОМЕР_4 .(додаток 1, пункт 33).

Так, згідно із ч. 3 [ст. 5 Закону](#) рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо окремих іноземних юридичних осіб, юридичних осіб, які знаходяться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність (персональні санкції), передбачених пунктами 1, 2-21, 23-25 частини першої статті 4 цього Закону, приймається Радою національної безпеки та оборони України та вводиться в дію указом Президента України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту видання указу Президента України і є обов'язковим до виконання.

Наведене також узгоджується і з положеннями [ст. 10 Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України»](#), згідно з якою прийняті РНБО рішення вводяться в дію указами Президента України. Рішення РНБО, введені в дію указами Президента України, є обов'язковими до виконання органами виконавчої влади.

Отже, санкція у виді блокування активів застосована належними суб'єктами та після набрання чинності [Законом України № 2257-ІХ](#), тобто після 24.05.2022. Рішення РНБО від 07.09.2022, 19.10.2022, 01.04.2023, та відповідні [Укази Президента України від 07 вересня 2022 року № 637/2022, 19 жовтня 2022 року № 726/2022, 01 квітня 2023 року № 192/2023](#) є чинними, матеріали справи не містять відомостей щодо їх оскарження чи скасування.

Дії відповідачів, які встановлені у ході судового розгляду, вчинялись до 24.05.2022 (до набрання [Законом України № 2257-ІХ](#) чинності) та після вказаної дати. При цьому, рішення РНБО, якими на відповідачів накладено санкцію у виді блокування активів, прийняті 07.09.2022, 19.10.2022, 01.04.2023.

З огляду на це, суд зазначає, що підставами застосування санкцій у виді блокування активів фізичних та юридичних осіб згідно з п. 1 ч. 1 ст. 3 [Закону](#) є дії фізичної та юридичної особи, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод, які виникли з моменту набуття чинності [Закону](#) у 2014 році.

Норма, зазначена у п. 1 ч. 1 ст. 3 [Закону](#), в цій частині діяла з 12.09.2014. Це свідчить про те, що відповідачі мали бути обізнаними про можливість запровадження до них санкцій з боку держави Україна, у тому числі й блокування активів, у випадку вчинення ними зазначених дій.

У цій частині рішення РНБО про накладення санкції у виді блокування активів з точки зору дії норми у часі відповідають як теоретичним підходам, так і [статті 58 Конституції України](#). На це вказує те, що спочатку був прийнятий [Закон](#), який передбачав наслідки за певні дії, а вже після набуття чинності [закону](#) відповідачі вчиняли дії, які є підставами для застосування санкції у виді блокування активів як передумови застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Викладене свідчить про наявність обох обов'язкових умов, передбачених абз. 2 ч. 1 ст. [5-1](#), абз. 2 ч. 3 ст. 6 Закону, для застосування до ОСОБА_1 , ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_5 санкції у виді стягнення в дохід держави активів.

Відповідно до ч. 2 [ст. 1 Закону](#) санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність.

Для такого виду санкцій, як стягнення активів у дохід держави, визначено окремий перелік суб'єктів, до яких їх може бути застосовано (ст. 5-1 Закону).

[Законом № 2257-IX](#) для санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону (стягнення активів в дохід держави), визначено окремий перелік суб'єктів, до яких його може бути застосовано, а також передбачено підстави застосування (ст. 5-1 Закону). Перелік суб'єктів, до яких може бути застосовано санкції, передбачений ч. 2 [ст. 1 Закону](#), перестав мати виключний характер. Втратив такий характер і перелік підстав для їх застосування, передбачений ч. 1 ст. 3 [Закону](#), адже його було розширено ч. 1 ст. 5-1 Закону.

З огляду на зазначене, у контексті застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 [Закону](#), суд надає оцінку вчиненню особами дій, передбачених як ст. 3 [Закону](#), так і [ст. 5-1 Закону](#), а також приналежність відповідачів до суб'єктів, передбачених як ч. 3 ст. 3, так і ст. 5-1 Закону.

Отже, суд, надавши оцінку доводам позивача, встановивши обставини щодо віднесення відповідачів до суб'єктів, які своїми діями створили суттєву загрозу національним інтересам, національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України, та які призводять до окупації території України, обмеження та позбавлення права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод, дійшов висновку про можливість застосування до ОСОБА_1 , ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_5 санкції у виді стягнення активів в дохід держави з огляду на віднесення їх як до переліку суб'єктів, передбаченого ч. 2 [ст. 1 Закону](#), так і передбаченого ч. 1 ст. 5-1 Закону.

6. Щодо обсягу активів, які належать Відповідачам

У п. 1 ч. 1 ст. 4 [Закону](#) зазначено про два види активів, на які можуть бути накладені санкції: 1) ті, що належать фізичній або юридичній особі та 2) ті, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

[Закон](#) окремо не визначає змісту категорії «активи», утім у чинному законодавстві це поняття має сталий характер, визначений низкою законодавчих актів ([Податковий кодекс України](#), п. 2 ч. 1 [ст. 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації \(відмиванню\) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» № 361-IX від 06.12.2019](#), який набрав чинності 28.04.2020 тощо). Під «активами» розуміється майно, майнові та немайнові права, кошти в національній та іноземній валютах, електронні гроші, цінні папери, віртуальні активи тощо.

Майно - окремі речі, сукупність речей, а також майнові права та обов'язки, відповідно до [ст. 190 ЦК України](#). Майнові права - будь-які права, пов'язані з майном, відмінні від права власності, у тому числі права, які є складовою частиною права власності (права володіння, розпорядження, користування), а також інші специфічні права та право вимоги. Майнове право, яке можна визначити як «право очікування», є складовою частиною майна як об'єкта цивільних прав. Майнове право - це обмежене речове право, за яким власник цього права наділений певними, але не всіма правами власника майна, та яке засвідчує правомочність його власника отримати право власності на нерухоме майно чи інше речове право на відповідне майно у майбутньому.

Поняття «майно» може означати «існуюче майно» або активи, включаючи права вимоги, стосовно яких заявник може стверджувати, що він має принаймні «законне сподівання» на отримання можливості ефективно здійснити майнове право (п. 32 рішення у справі «Стретч проти Сполученого Королівства» від 24.06.2003, заява № 44277/98).

У цьому випадку, позовні вимоги стосуються визначених об'єктів майна - брикети залізорудні та котуни залізорудні, а також 100 % статутного капіталу ТОВ «Петер-Сервіс Україна», що в повній мірі охоплюються законодавчим визначенням активів.

Стосовно правомочностей Відповідачів щодо визначених у позовній заяві активів, якими, як зазначає Позивач, вони володіють опосередковано та щодо яких можуть вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, суд зазначає таке.

Правом власності є право особи на річ (майно), яке вона здійснює відповідно до [закону](#) за своєю волею, незалежно від волі інших осіб. Власникові належать права володіння, користування та розпорядження своїм майном (ч. 1 ст. [316](#), ч. 1 ст. [317 ЦК України](#)).

Згідно з ч. 1, 2 [ст. 319 ЦК України](#) власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд. Власник має право вчиняти щодо свого майна будь-які дії, які не суперечать закону.

Частиною 7 [ст. 319 ЦК України](#) передбачено, що діяльність власника може бути обмежена чи припинена або власника може бути зобов'язано допустити до користування його майном інших осіб лише у випадках і порядку, встановленому законом.

[Статтю 41 Конституції України](#) визначено, що кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Право власності набувається у порядку, визначеному законом. Під правом володіння власністю визнається юридично забезпечена можливість фактичного панування власника над майном, не пов'язана з використанням його властивостей. Право користування власністю ? це юридично забезпечена можливість власника добувати з належного йому майна корисні властивості. Під правом розпорядження розуміють юридично забезпечену можливість власника визначати долю майна (лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ «Про практику застосування судами законодавства під час розгляду цивільних справ про захист права власності та інших речових прав» від 28.01.2013 № 24-150/0/4-13).

Окрім цього, законодавець виділив таку категорію активів як «активи, щодо яких особа прямо або опосередковано вчиняє дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними» з метою охоплення майна, яке формально не належить суб'єкту, але він може визначати його фактичну долю.

На законодавчому рівні відсутнє як визначення загального терміну права розпорядження як однієї із правомочностей права власності, так і відсутнє визначення поняття «можливість прямо чи опосередковано вчиняти щодо активів дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження».

Так, можливість здійснення дій, тотожних за змістом здійсненню права розпорядження, - це фактична здатність особи визначати долю активу, незалежно від того, яким чином ця можливість може бути реалізована.

Колегія суддів враховує, що конструкція «можливість прямо чи опосередковано вчиняти щодо активів дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження» базується на презумпції, що зареєстроване право власності на третю особу є формальним, а фактичним власником є відповідний суб'єкт, тому в такому випадку не можна вимагати підтвердження здійснення ним права розпорядження в класичному розумінні.

У такому випадку суд повинен встановити, чи може (або міг) суб'єкт контролювати певне майно через неформалізоване право розпорядження ним шляхом фактичної можливості визначення долі цього майна як безпосередньо, так і через третіх осіб, на яких оформлено відповідне право власності.

Про можливість відповідача прямо чи опосередковано вчиняти щодо активів дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, можуть свідчити різні обставини, які мають бути оцінені судом у сукупності, зокрема, але не виключно: (1) користування активом, у тому числі без оформлення правових відносин між власником та суб'єктом; (2) систематичність, тривалість, спосіб, обсяг та зміст користування активом суб'єктом (при чому таке користування не обов'язково має бути постійним або безперервним); (3) наявність між власником та суб'єктом родинних, дружніх або інших зв'язків, відносин підпорядкування тощо; (4) набуття активу номінальним власником на підставі правочину, в якому задіяна повірена особа, що діє формально за дорученням від первісного власника та яка одночасно пов'язана із суб'єктом в інтересах якої набувається актив; (5) фінансова спроможність третьої особи самостійно набути актив у власність; (6) створення суб'єктом умов для набуття активів третьою особою; (7) здійснення суб'єктом та/або власником за його дорученням витрат, пов'язаних з утриманням активу; (8) здійснення суб'єктом та/або власником за його дорученням правочинів, пов'язаних з ефективним використанням активу; (9) поліпшення властивостей активу або підлаштування умов його використання під власні потреби; (10) можливість суб'єкта визначати користування активом іншими особами (наприклад, членами своєї сім'ї); (11) можливість суб'єкта відмовитися від активу; (12) можливість суб'єкта впливати на долю активу, в тому числі шляхом надання відповідного доручення власнику тощо.

Будь-який із зазначених критеріїв як окремо так і в сукупності з іншими може свідчити про спроможність особи вчиняти щодо активу дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, якщо ця особа здійснює усвідомлений вольовий акт. Без волі особи вчинення таких дій неможливе. Вольовий компонент визначає динаміку відносин особи з активом, необґрунтованість якого презюмується.

Отже, стягненню в дохід держави підлягають усі активи, які прямо або опосередковано, тобто через інших осіб, перебувають у власності (розпорядженні) відповідача.

Як вбачається із фінансового звіту компанії АО «ХК «Металоінвест» за 2021 рік (т. 3 а.с. 46-77) до числа дочірніх компаній АО «ХК «Металоінвест», що контролюється Відповідачами, із часткою володіння 100% входить компанія Metalloinvest Trading Ag (МЕТАЛЛОИНВЕСТ ТРАДИНГ АГ).

Відповідно до інформації швейцарського реєстру «Commercial register of Canton Zug» Metalloinvest Trading AG (ідентифікаційний номер CHE114.426.044) входить до групи компаній «Металлоінвест» (РФ) (т. 1 а.с. 191-222).

Виходячи з інформації розміщеної на офіційному сайті групи компаній «Металоінвест» (т. 1 а.с. 166-167), далі цитата, мовою оригіналу:

«Металлоинвест Трейдинг АГ» был основан в 2008 г. «Металлоинвест Трейдинг АГ» выступает как трейдинговое подразделение Металлоинвеста для экспортных поставок железной руды и стали».

Окрім цього, згідно інформації розміщеної у відкритому доступі на порталі сервісу ImportGenius (сервіс організує та підтримує базу даних сотень мільйонів транспортних маніфестів і митних записів від державних установ і приватних компаній по всьому світу), компанія Metalloinvest Trading Ag (т. 1 а.с. 168-170) за період з 2011 по кінець 2023 року здійснила 2445 операцій з експорту товарів відправником якої виступало товариство АТ «Лебединський ГЗК», а номенклатура продукції складалася в переважній більшості з брикетів залізної руди.

У ході судового розгляду було встановлено, що частина залізорудної продукції російського видобутку Групи «USM», з урахуванням логістичних потреб, протягом тривалого часу експортувалася через митну територію України, шляхом її надходження залізничним транспортом до портової інфраструктури України, а в подальшому морським транспортом спрямовувалася на користь країн одержувачів такої продукції, у зв'язку з чим, станом на момент повномасштабного вторгнення окремі

партії продукції, які не встигли виїхати за межі митного кордону України, залишилися заблокованими на складах та митній території України.

6.1. Брикети залізної руди з місцем зберігання Державне підприємство «Морський торговельний порт «Южний»

На підставі контракту укладеного між Metalloinvest Trading Ag (Швейцарія) та АТ «Лебединський ГЗК» (Російська Федерація) Групою «USM» здійснювалося постачання продукції у вигляді брикетів залізної руди для її подальшого транспортування до Китайської Народної Демократичної Республіки.

Транспортне експедирування вказаного вантажу, згідно укладеного договору №2894 здійснювала ТОВ «Портінвест Лоджистик» (Україна) на замовлення компанії World Shipping Fze (Об'єднані арабські емірати) (т. 4 а.с. 67-74).

У свою чергу, замовником таких послуг у World Shipping Fze (OAE) виступала компанія Metalloinvest Trading Ag (Швейцарія) (т. 4 а.с. 75-85).

Відповідно до приймальних актів та наданих до них документів, в період починаючи з 30.01.2022 зі станції «Стойленская», що розташована на території російської федерації, залізничним транспортом на територію морського порту «Южний» (Україна) почав прибувати вантаж у вигляді брикетів залізної руди.

Відправником вантажу у товаро-супровідних документах визначено АТ «Лебединський ГЗК», отримувачем вантажу визначено «Металлоинвест трейдинг АГ» (Швейцарія) (т. 4 а.с. 108-109).

Таким чином, станом на 28.10.2022 на території ДП «МТП «Южний», зберігається вантаж у вигляді брикетів залізної руди, виробником та відправником якого є АТ «Лебединський ГЗК» (РФ), у кількості 50 148, 716 т (т. 4 а.с. 61)

У подальшому ухвалою слідчого судді Київського районного суду міста Одеси від 27.12.2022 (т. 4 а.с. 62-66) на вказані брикети залізної руди, орієнтовною вартістю 719 млн. 50 тис. грн, накладено арешт в межах кримінального провадження № 12022160000000490 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 [ст. 110-2 КК України](#).

6.2. Котуни залізородні з місцем зберігання Товариство з обмеженою відповідальністю «ТІС Вугілля»

Також встановлено, що в період з 01.01.2022 по 24.02.2022 територією України здійснювалося переміщення іншої продукції виробництва Групи «Металоінвест» - АТ «Михайлівський ГЗК імені А.В. Варичева» - «руди та концентрати залізні, крім випаленого піриту» або «котуни залізородні».

Зазначений вантаж, виробництва АТ «Михайлівський ГЗК», що надійшов до морського терміналу товариства ТОВ «ТІС Вугілля» залізницею у митному режимі «транзит» для перевантаження на морський транспорт за договором, укладеним з компанією Metalloinvest Trading Ag, зберігається на відкритому складі морського терміналу товариства (вантаж відкритого зберігання). Морський термінал Товариства розташований в морському порті «Південний» (Україна), в пункті митного контролю «Визирка».

Зберігання (перевалка) вантажу здійснюється українською компанією ТОВ «ТІС Вугілля» відповідно до умов договору, укладеного з компанією Metalloinvest Trading Ag №01-06/17/Т від 09.06.2016 та додаткової угоди № 9 від 30.12.2021 (т. 4 а.с. 150-172).

Відповідно до інформації ТОВ «ТІС Вугілля», за наявними первинними обліковими даними (кількість вантажу за даними залізничних накладних, наданих на листом від 11.01.2023р. за вих. №1101/01), складає 102 765,082 тони вантажу «котуни залізородні» за договором з компанією «Metalloinvest Trading AG». Так, за обліковими даними залізничним транспортом надійшло 102 765,082 тони вантажу номенклатури «котун залізородний» (включаючи залишок вантажу у кількості 922,902 тони, що був на

складі до укладення Додатком № 9 від 30.12.2021). Відвантажено на морські судна - 0,000 тон вантажу номенклатури «котун залізорудний», що свідчить про відсутність факту відвантаження продукції після її надходження на адресу ТОВ «ТІС Вугілля», а саме за Додатком № 9 від 30.12.2021 до Договору № 01-06/17/Т від 09.06.2017, за яким вказаний вантаж перебуває на зберіганні. Власником ввезених на територію України котунів залізорудних в обсязі 102 765,082 тонн, орієнтовною вартістю 1 369 000 000 грн є також компанія з числа дочірніх компаній Групи «USM» - Metalloinvest Trading AG.

З метою встановлення актуального обсягу руди, належного підсанкційній особі, який зберігається на складських територіях ТОВ «ТІС Вугілля», Мін'юстом на адресу ТОВ «ТІС Вугілля» направлено запит № 63178/38.3.1/11-24 від 25.04.2024 (т. 5 а.с. 53-56). У відповідь надано інформацію про кількість руди на підприємстві, яка належить «Metalloinvest Trading AG», у обсязі саме 102 765,082 тонн.

У відкритому судовому засіданні представник третьої особи ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» Гербеї Д. А. також підтвердив інформацію про те, що за вказаним вище договором на зберігання ТОВ «ТІС Вугілля» надійшло саме 102 765,082 тонн вантажу «котуни залізорудні».

Разом з тим, було встановлено, що Детективами Головного підрозділу детективів Бюро економічної безпеки України за процесуального керівництва прокурорів управління нагляду додержанням законів органами Бюро економічної безпеки здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні за № 72022000120000027 від 14.11.2022 за фактом умисного ухилення від сплати податків в особливо великих розмірах службовими особами компанії «Metalloinvest Tradiding AG» (Швейцарія) за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 [ст. 212 КК України](#). Досудовим розслідуванням встановлено, що «Metalloinvest Tradiding AG» впродовж 2021-2022 років задекларувало переміщення територією України до країни Азії в митному режимі «Транзит» товару «Залізна руда» та «котуни залізорудні», всього три групи товаро-матеріальних цінностей, на які в подальшому ухвалами слідчого судді накладено арешт.

Серед інших, ухвалою Шевченківського районного суду міста Києва від 23 грудня 2022 року (справа № 761/27935/22) накладено арешт на майно, що виявлено 08.12.2022 згідно протоколу про проведення обшуку, а саме: 107 058 282 тонн котунів залізорудних, виробником яких є АО «Михайловський ГОК имени Андрея Владимировича Варичева», що зберігалися на території складських приміщень ТОВ «ТІС Вугілля».

Отже, була наявна розбіжність у інформації щодо кількості вантажу «котуни залізорудні», одержувачем якого є Metalloinvest Trading AG (Швейцарія) та який зберігається на території складських приміщень ТОВ «ТІС Вугілля» - 102 765,082 чи 107 058 282 тонн.

Так, 11 липня 2024 року до Вищого антикорупційного суду надійшла подана Міністерством юстиції України заява про витребування доказів, в якій позивач просив витребувати у Бюро економічної безпеки України та Офісу Генерального прокурора докази, а саме: первинні документи бухгалтерської звітності, вантажно-митні документи, на підставі яких встановлено, що розмір руди, одержувачем якого є Metalloinvest Trading AG (Швейцарія) та яка зберігається за адресою: Одеська область, с. Визирка, вул. Чапаєва, 60 на території складських приміщень ТОВ «ТІС Вугілля», складає 107 058 282 тонн або інші відомості про дійсний обсяг такої продукції.

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 15 липня 2024 року витребувано у Бюро економічної безпеки України та Офісу Генерального прокурора докази, а саме: первинні документи бухгалтерської звітності, вантажно-митні документи, на підставі яких встановлено, що кількість вантажу «котуни залізорудні», одержувачем якого є Metalloinvest Trading AG (Швейцарія) та який зберігається за адресою: Одеська область, с. Визирка, вул. Чапаєва, 60 на території складських приміщень ТОВ «ТІС Вугілля», складає 107 058 282 т або інші відомості про дійсний обсяг такої продукції.

На виконання ухвали Вищого антикорупційного суду від 15 липня 2024 року надійшов лист Бюро економічної безпеки України (БЕБ), з яким направлено належним чином завірені копії матеріалів

кримінального провадження № 72022000120000027 від 14.11.2022, що стосуються кількості вантажу «котуни залізорудні», одержувачем якого є Metalloinvest Trading AG (Швейцарія) та який зберігається за адресою: Одеська область, с. Визирка, вул. Чапаєва, 60 на території складських приміщень ТОВ «ТІС Вугілля» (т. 6 а.с. 91-164). Зокрема, БЕБ долучено протокол обшуку від 08.12.2022 з додатками (т. 6 а.с. 93-149), лист ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» № 2501/01 від 25.01.2023 (т. 6 а.с.с 150-154), постанова БЕБ від 12.04.2023 про залучення спеціалістів, на вирішення яких поставлено питання який об'єм, маса, вага котунів залізорудних, виробником яких є АТ «Михайлівський ГЗК імені А.В. Варичева» та які зберігаються на території зони митного контролю ТОВ «Тіс-вугільний термінал» (т. 6 а.с. 156-158), протокол огляду від 13.04.2023 (т. 6 а.с. 159-163).

В свою чергу 19 липня 2024 року до Вищого антикорупційного суду через Електронний суд надійшли пояснення третьої особи ТОВ «ТІС Вугілля» (т. 6 а.с. 86-90), в яких зазначили, що дійсно 09 червня 2017 року між ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» та компанією Metalloinvest Trading AG (далі - замовник) був укладений Договір №01-06/17/Т (далі - Договір), предметом якого є послуги з накопичення, перевантаження та експедирування транзитних навалочних (сипучих) вантажів замовника. Відповідно до Додатку № 9 від 30.12.2021 до Договору сторони погодили перевантаження залізорудної сировини: залізорудні котуни.

На відкритому складі (складському майданчику) ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» за обліковими даними (згідно з даними залізничних накладних та комерційних актів) перебуває 102765,082 тон залізорудних котунів, що прибули на морський термінал ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ», розташований в морському порту «Південний», починаючи з 13 грудня 2021 року по 15 березня 2022 року. Зазначена кількість вантажу, що прибула за обліковими даними до морського терміналу ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» підтверджується також листом начальника митного посту «Південний-порт» від 05.05.2023 №21.

Третя особа наголосила, що зазначений вантаж перебуває на відкритому складі (складському майданчику) морського терміналу ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» вже більше 2,5 років. Вага вантажу визначалась ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» лише при прийманні вантажу залізничним транспортом, у випадку відмінності ваги вантажу, вказаного в залізничних накладних порівняно з фактичною вагою вантажу, що надходив, оформлювались комерційні акти відповідно до п.53 та 129 [Статуту залізниць України](#), затвердженого [постановою Кабінету Міністрів України від 06.04.1998 №457](#).

Просила врахувати, що зазначене тривале знаходження вантажу, що піддається впливу сил природи (сонце, вітер, природні опади) може бути причиною зміни кількості (ваги), порівняно з нашими обліковими даними, та якості вантажу, який перебуває на відкритому складі, внаслідок впливу на такий вантаж сил природи.

На зазначений вище вантаж було накладено арешт ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду міста Києва Кваша А.В. від 23.12.2022 у справі №761/27935/22 (провадження №1-ккс/76115613/2022), також ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду міста Києва у справі №761/423/23 (провадження №1-ккс/761/778/2023) зазначений вантаж було вирішено передати Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів (код ЄДРПОУ 41037901) для реалізації у порядку та на умовах, визначених статтями [1, 9, 19-24 Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів»](#).

Третя особа вказала, що неодноразово повідомляла про невідповідність ваги вантажу, зазначену у вказаних вище ухвалах тим обліковим даним, що наявні у ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ», зокрема, листами від 25.01.2023 за вих. №2501/01, від 09.03.2023 за вих.№0903/01, від 20.03.2023 за вих.№2003/01, від 28.03.2023 за вих.№2803/01, від 27.02.2023 за вих.№2702/01-В.

В подальшому 18 вересня 2024 року до Вищого антикорупційного суду надійшов лист БЕБ, до якого долучено звіт про проведену інспекцію щодо визначення об'єму вантажу «котуни залізорудні»,

одержувачем якого є Metalloinvest Trading AG (Швейцарія) та який зберігається за адресою: Одеська область, с. Визирка, вул. Чапаєва, 60 на території складських приміщень ТОВ «ТІС-Вугілля».

Були отримані наступні результати: об'єм - 49 593,162 м³. Розрахунок ваги вантажу котуни залізорудні в об'ємі 49 593,162 м³ залежно від насипної густини наступний: 1) насипна густина 2,1 т/ м³ - розрахункова вага 104 145,640 т; 2) насипна густина 2,2 т/ м³ - розрахункова вага 109 104,956 т; 3) насипна густина 2,15 т/ м³ - розрахункова вага 106 625,298 т.

Також вказано, що беручи до уваги те, що вантаж (котуни залізорудні) зберігаються на відкритій місцевості без захисту від впливів погодних умов, що впливає на його фізичні властивості (вміст вологи і т.д.), фактична вага на складі підприємства може змінюватись. Враховуючи всі вище вказані фактори рекомендовано провести додаткову експертизу для визначення насипної густини для більш точного визначення ваги вантажу, що зберігається на складському майданчику ТОВ «ТІС-Вугілля». Додатково зазначено, що наведені у звіті дані по інспекції складованих товарів відносяться тільки до і поширюються тільки на досліджену частину або частини товарів, доступних для інспекції відповідно до інструкції Клієнта. Дані поширюються тільки на час і місце інспекції та не підтверджують і не призначені свідчити про наявність частини або всіх товарів до або після інспекції.

Відтак, суд звертає увагу на наявну в справі інформацію про п'ять різних показників кількості вантажу «котуни залізорудні», що зберігається на складському майданчику ТОВ «ТІС-Вугілля»: 102 765,082 т (за обліковими даними ТОВ «ТІС-Вугілля» кількість вантажу, яка прибула на зберігання), 107 058 282 т (за результатами обшуку було накладено арешт ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду міста Києва Кваша А.В. від 23.12.2022 у справі №761/27935/22), а також 104 145,640 т, 109 104,956 т та 106 625,298 т (за висновком спеціалістів, вага залежно від можливої насипної густини).

З системного аналізу вищевикладеного, колегія суддів дійшла висновку, що саме кількість вантажу котуни залізорудні у вазі 102 765,082 т є підтвердженою, оскільки вказана вага підтверджується наданими безпосередньо зберігачем ТОВ «ТІС-Вугілля» обліковими документами, зокрема, залізничними накладними та листом Одеської митниці Державної митної служби України від 05.05.2023.

Так, саме 102 765,082 т котунів за наданими документами надійшло на зберігання ТОВ «ТІС-Вугілля» за відповідним договором, укладеним з компанією Metalloinvest Trading Ag №01-06/17/Т від 09.06.2016 та додаткової угоди № 9 від 30.12.2021. В подальшому, дійсно, обсяг вказаного вантажу міг змінитись, як це підтвердили спеціалісти у висновку інспекції, а також представник ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ», позаяк зазначений вантаж перебуває на відкритому складі морського терміналу ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» вже більше 2,5 років та, очевидно, піддається впливу сил природи (сонце, вітер, природні опади), що може бути причиною зміни кількості (ваги), однак, підтвердженням є надходження до ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» котунів залізорудних вагою 102 765,082 т, що відповідає заявленим позовним вимогам.

6.3. Котуни залізорудні з місцем зберігання Державне підприємство «Ізмаїльський морський торговельний порт»

У період 2021-2022 років митною територією України прохідним транзитом здійснювалося перевезення товару «котуни залізорудні»: від пункту ввезення (пропуску) на митну територію України: UA805190 - Міжнародного залізничного Пункту контролю на станції «Хутір-Михайлівський» пункту пропуску «Зернове - Суземка» відділу митного оформлення № 1 митного поста «Дружба», UA807060 Пункт контролю на станції «Куп`янськ-Сортувальний» пункту пропуску «Тополі-Валуйки» відділу митного оформлення «Сортувальний», UA500130 пункт контролю «Визирка» Відділу митного оформлення № 1 митного посту «Південний-порт», UA500370 пункт пропуску «Ізмаїльський морський торговельний порт» відділ митного оформлення № 1 митний пост «Ізмаїл» (Україна).

Відправником зазначеної продукції, згідно наявних товаро-супровідних документів виступає АТ «Михайлівський ГЗК імені А.В. Варичева», а покупцем продукції та ж сама швейцарська компанія Metalloinvest Trading Ag, з умовами поставки FCA та країною призначення Сербія.

08.12.2022 на підставі ухвали судді Шевченківського районного суду м. Києва співробітниками Бюро економічної безпеки України проведено обшук у приміщеннях та на земельних ділянках пункту пропуску «Ізмаїльський морський торговельний порт» відділу митного оформлення № 1 Митного поста «Ізмаїл», який розташований за адресою: м. Ізмаїл, вул. Набережна Луки Капикраяна, 4.

Проведеними розміщеними заходами встановлено, що «котуни залізорудні», виробником яких є АТ «Михайлівський ГЗК імені А.В. Варичева», розміщені в зоні митного контролю ДП «ІЗМ МТП».

Загальна вага зазначеної партії котунів залізорудних російського походження становить 12 301 697 кг, орієнтовною вартістю понад 68 млн гривень.

Обсяг виявлених активів підтверджуються протоколом обшуку від 08.12.2022 та долученою довідкою складеною ДП «ІЗМ МТП» від 08.12.2022, долученої до протоколу (т. 4 а.с. 197-203).

6.4. Можливість вчинення Відповідачами дій тотожних праву розпорядження по відношенню до вказаних активів

Попри накладені арешти на вказану продукцію в межах кримінальних проваджень, встановлено, що умовами поставки виявленої та вилученої на території складських приміщень та в зоні митного контролю продукції, визначено «поставка FCA».

Згідно правил Інкотермс 2020 FCA - FREE CARRIER (... named place) або ФРАНКО-ПЕРЕВІЗНИК (...назва місця) означає, що продавець здійснює поставку товару, який пройшов митне очищення для експорту, шляхом передання призначеному покупцем перевізнику у названому місці. Слід зазначити, що вибір місця поставки впливає на зобов'язання щодо завантаження й розвантаження товару у такому місці. Якщо поставка здійснюється на площах продавця, продавець відповідає за завантаження. Якщо ж поставка здійснюється в іншому місці, продавець не несе відповідальності за розвантаження товару. Цей термін може бути застосований незалежно від виду транспорту, включаючи змішані (мультиmodalні) перевезення. Під словом "перевізнак" розуміється будь-яка особа, що на підставі договору перевезення зобов'язується здійснити або забезпечити здійснення перевезення товару залізницею, автомобільним, повітряним, морським, внутрішнім водним транспортом або комбінацією цих видів транспорту.

Якщо покупець призначає іншу особу, ніж перевізнак, прийняти товар для перевезення, то продавець вважається таким, що виконав свої обов'язки щодо поставки товару з моменту його передання такій особі (т. 5 а.с. 1-12).

Діючі правила «Інкотермс2020» не містять відомостей про момент переходу права власності на товар, який поставляється за умовами FCA.

В той же час, зважаючи що і продавцями, в особі АТ «Лебединського ГЗК» та АТ «Михайлівський ГЗК імені А.В. Варичева» і покупцем, в особі швейцарської компанії Metalloinvest Trading Ag, виступають компанії які опосередковано належать Відповідачам - останні можуть реалізовувати по відношенню до активів права тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, незалежно від моменту переходу права власності на такий товар, при цьому права третіх осіб не порушуватимуться.

Особливість вказаних активів обумовлюється також тим, що договори стосовно реалізації продукції такого типу укладаються в простій письмовій формі та не підлягають державній реєстрації, можуть укладатися як резидентами так і юридичними особами нерезидентами.

Аналізом звітності Групи «USM», розміщено на офіційному сайті холдингу, за попередні періоди встановлено наявність в їх структурі компаній в декількох юрисдикціях, включаючи європейські країни та країни офшорного поясу.

Поряд з цим, структура компаній Групи «Металоінвест» за 2023 рік містить перелік з 187 компаній, при цьому актуальні відомості стосовно найменування цих юридичних осіб на сьогоднішній день, у відповідності до вимог російського законодавства, є закритими (т. 1 а.с. 157-170).

Відтак, колегія суддів погоджується з доводами позивача про те, що такі обставини можуть призвести до укладення необмеженого кола правочинів стосовно вказаної групи активів, якими підсанкційні особи можуть розпоряджатися опосередковано, у тому числі із залученням підконтрольних компаній або третіх осіб, з метою унеможливлення його стягнення або вчинення дій направлених на його переміщення, зміну власника, тощо, що свідчить про можливість вчиняти відповідачами дій тотожних за змісту праву розпорядження по відношенню до вказаних активів.

6.5. Статутний капітал Товариства з обмеженою відповідальністю «ПЕТЕР-СЕРВІС УКРАЇНА»

На території Російської Федерації портфель активів Відповідачів представлений також компанією «Нексін».

Nexign (раніше відома як Peter-Service) спеціалізується на розробці високотехнологічних enterprise-рішень для різних галузей економіки, включаючи телекомунікації, фінанси, транспорт та інші.

Інформаційні продукти компанії включають управління підписками (наприклад, для мобільних операторів), платіжні системи, системи для спілкування з клієнтами (CRM), інструменти для рахунку та білінгування (обробки рахунків). Ці продукти допомагають підприємствам ефективно керувати своєю діяльністю та забезпечувати зручний облік платежів і зв'язків з клієнтами.

Компанія Nexign працює як на внутрішньому, так і на міжнародному ринках, надаючи свої рішення для провідних компаній по всьому світу.

Структурно власником нематеріальних та матеріальних активів компанії є Акціонерне товариство «Нексайн» реєстраційний номер ІНН 7801019126 (до 21.06.2019 назва «ПЕТЕР-СЕРВІС»), засноване 01.07.2002 (т. 1 а.с. 57-105).

На території України зазначена компанія представлено Товариством з обмеженою відповідальністю «Петер-Сервіс Україна», код ЄДРПОУ 36283284, відомості про державну реєстрацію якого внесено до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб підприємців 24.01.2008 та яка виступає дочірньою компанією (т. 1 а.с. 148-192).

Єдиним засновником ТОВ «Петер-Сервіс Україна» із часткою володіння у 100 % виступає російське АТ «Нексайн», кінцевими бенефіціарними власниками компанії зазначено ОСОБА_1 та ОСОБА_3 .

Єдиним акціонером АТ «Нексайн», є ПАТ «Мегафон» (т. 1 а.с. 91).

В свою чергу, ПАТ «Мегафон» належить ТОВ «АФ Телеком Холдинг» та ТОВ «ЮесеМ Телеком», в обсязі 50% пакету акцій кожній з компаній.

Кінцевою контролюючою компанією є ТОВ «ХК ЮЕсЕМ», кінцевими бенефіціарними власниками якої, як вже було зазначено раніше, безпосередньо доводяться фізичні особи Відповідачі ОСОБА_8 , ОСОБА_41 , ОСОБА_42 , ОСОБА_6 (т. 1 а.с. 106-147), до яких, в свою чергу, як вже було зазначено, застосовано санкцію [указами Президента України від 07 вересня 2022 року № 637/2022, 19 жовтня 2022 року № 726/2022, 01 квітня 2023 року № 192/2023 строком на 10 років.](#)

Також [Указом Президента України № 376/2024 від 24.06.2024](#) застосовано санкції до АТ «Нексайн» строком на 10 років до 24.06.2034, яке, як вже зазначалось вище, є єдиним засновником ТОВ «Петер-Сервіс Україна» із часткою володіння у 100%.

У зв'язку з чим, в опосередкованій власності Відповідачів на сьогоднішній день перебувають активи у вигляді корпоративних прав юридичної особи ТОВ «Петер-Сервіс Україна».

7. Щодо оцінки доказів

Приписами ч. 1 [ст. 9 КАС України](#) закріплено, що розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості. Суд вживає визначені [законом](#) заходи, необхідні для з'ясування всіх обставин у справі, у тому числі щодо виявлення та витребування доказів з власної ініціативи (частина 4 [статті 9 КАС України](#)).

Поняття і перелік доказів, які передбачені в адміністративному процесі, визначено у [ст. 72, 91, 94, 96, 99, 101 КАС України](#).

Згідно з ч. 1 [ст. 72 КАС України](#) доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Тобто докази - це урегульована процесуальним законодавством, існуюча у певній процесуальній формі інформація (фактичні дані), яка надає можливість адміністративному суду, що розглядає справу, достеменно або певним чином відтворити та встановити усі обставини публічно-правового спору, які мають значення для правильного вирішення адміністративної справи.

Законність, обґрунтованість та вмотивованість судового рішення обумовлюється, зокрема, порядком оцінки доказів і визначенням їхньої якості з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупності зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв'язку для ухвалення відповідного судового рішення. Аналогічного висновку викладений у постанові Верховного Суду від 28.07.2022 (справа № 620/3006/21).

Докази мають бути: належними ([ст. 73 КАС України](#)), допустимими ([ст. 74 КАС України](#)), достовірними ([ст. 75 КАС України](#)), достатніми ([ст. 76 КАС України](#)).

За правилами ч. 1,2,4,6 [ст. 77 КАС України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 78 цього Кодексу](#). Суб'єкт владних повноважень повинен подати суду всі наявні у нього документи та матеріали, які можуть бути використані як докази у справі. Докази суду надають учасники справи. Суд може пропонувати сторонам надати докази та збирати докази з власної ініціативи, крім випадків, визначених цим Кодексом. Якщо учасник справи без поважних причин не надасть докази на пропозицію суду для підтвердження обставин, на які він посилається, суд вирішує справу на підставі наявних доказів.

В адміністративних справах, визначених [ст. 283-1 цього Кодексу](#), суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони (ч. 6 статті).

Отже, у справах про застосування санкції використовується стандарт доказування «переваги більш вагомих доказів» або так званий баланс імовірностей. Тягар доведення факту вважається виконаним, якщо на підставі поданих доказів можна зробити висновок, що факт швидше мав місце, ніж ні.

Дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи (докази в адміністративному судочинстві), встановлюються такими засобами ([ст.72 КАС України](#)): 1) письмовими доказами ([ст. 94 КАС України](#)); 2) речовими доказами ([ст. 96 КАС України](#)); 3) доказами ([ст. 99 КАС України](#)); 4) висновками експертів ([ст. 101, 112 КАС України](#)); 5) показаннями свідків ([ст. 91 КАС України](#)).

У силу приписів [ст. 90 КАС України](#) суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні. Жодні докази не мають для суду наперед встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), що міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Суд звертає увагу, що доказування не може ґрунтуватися на припущеннях. Достатніми є докази, які у сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування.

Отже, сторона, яка посилається на ті чи інші обставини, знає і може навести докази, на основі яких суд може отримати достовірні відомості про них. У іншому випадку, за умови недоведеності тих чи інших обставин, суд має право винести рішення у справі на користь протилежної сторони. Таким чином, доказування є юридичним обов'язком сторін і інших осіб, які беруть участь у справі.

Водночас, відповідно до принципу змагальності інша сторона у справі (у даному випадку - відповідачі ОСОБА_8, ОСОБА_43, ОСОБА_41, ОСОБА_42, ОСОБА_6) має спростувати доводи позивача, якщо заперечує їх обґрунтованість.

Відповідно до [ст. 94 КАС України](#) письмовими доказами є документи (крім електронних документів), які містять дані про обставини, що мають значення для правильного вирішення спору. Письмові докази подаються в оригіналі або в належним чином засвідченій копії, якщо інше не визначено цим Кодексом. Якщо для вирішення спору має значення лише частина документа, подається засвідчений витяг з нього. Учасник справи, який подає письмові докази в копіях (електронних копіях), повинен зазначити про наявність у нього або іншої особи оригіналу письмового доказу.

Згідно з вимогами [ст. 99 КАС України](#) електронними доказами є інформація в електронній (цифровій) формі, що містить дані про обставини, що мають значення для справи, зокрема, електронні документи (текстові документи, графічні зображення, плани, фотографії, відео- та звукозаписи тощо), вебсайти (сторінки), текстові, мультимедійні та голосові повідомлення, метадані, бази даних та інші дані в електронній формі. Такі дані можуть зберігатися, зокрема на портативних пристроях (картах пам'яті, мобільних телефонах тощо), серверах, системах резервного копіювання, інших місцях збереження даних в електронній формі (зокрема у мережі Інтернет). Учасники справи мають право подавати електронні докази в паперових копіях, посвідчених в порядку, визначеному законом. Паперова копія електронного доказу не вважається письмовим доказом. Учасник справи, який подає копію електронного доказу, повинен зазначити про наявність у нього або іншої особи оригіналу електронного доказу. Якщо подано копію (паперову копію) електронного доказу, суд за клопотанням учасника справи або з власної ініціативи може витребувати у відповідної особи оригінал електронного доказу. Якщо оригінал електронного доказу не поданий, а учасник справи або суд ставить під сумнів відповідність копії (паперової копії) оригіналу, такий доказ не береться судом до уваги.

До позовної заяви приєднано роздруківки вебсторінок (паперові копії вебсторінок), що містять дані, якими Міністерство юстиції України підтверджує наявність обставин (фактів), що обґрунтовують їх вимоги. Зміст зазначених вебсторінок у вигляді скріншотів зафіксований у відповідних роздруківках, на які суд посилався вище.

Відповідно до ч. 3 [ст. 78 КАС України](#) обставини, визнані судом загальновідомими, не потребують доказування.

Разом з тим, колегія суддів зазначає, що загальнодоступність певної інформації сама по собі не свідчить про її загальновідомість та не звільняє суд від обов'язку її дослідження.

Так, обставини можуть бути визнані загальновідомими, якщо вони відомі широкому колу осіб (населенню держави, регіону, територіальній громаді), в тому числі і суддям. При цьому, має бути дотримано двох критеріїв, а саме: об'єктивного - відомість факту широкому колу осіб; суб'єктивного - обізнаність судді про такі обставини.

Якщо суддя особисто не знає про певну загальновідому обставину, він може звернутися до достовірних джерел. Різновидом таких загальнодоступних джерел можуть бути вебсайти.

Аналогічна позиція висловлена Верховним Судом у постанові від 18.04.2018 (справа № 826/19844/16).

Тобто, в даному випадку, в межах даної адміністративної справи для оцінювання публікацій в інтернет-виданнях на предмет їхнього доказового значення варто спочатку ознайомитися з їхнім змістом, відтак вирішити чи брати їх до уваги при прийнятті рішення за наслідками судового розгляду.

З постанов Верховного Суду від 29.09.2022 (справа № П/857/7/22), від 18.10.2022 (справа № 826/9174/18) вбачається, що свої висновки Суд зробив, серед іншого, з посиланням на такі докази, як скріншоти вебсторінок інтернет-видань, сайтів інформаційних агентств, інтернет-сторінки у соціальних мережах, зокрема, щодо пропаганди проросійських політичних ідей та наративів.

Оскільки Міністерством юстиції України в позовній заяві надано посилання на місця збереження даних в електронній формі в мережі Інтернет (посилання на вебсторінки, роздруківки з яких додано до позовної заяви), з урахуванням вимог [ст. 99 КАС України](#), суд бере до уваги досліджені копії електронних доказів.

Також суд дослідив додані позивачем до позовної заяви засвідчені електронним підписом електронні докази, в тому числі й інформацію з вебсайтів, які підтверджені роздрукованими письмовими матеріалами, та інші письмові докази (т. 5 а.с. 217).

Суд враховує те, що відповідачі у судові засідання не з'явилися, документів на спростування зазначених у позові обставин не надали, отже суд виходить із наявних у матеріалах справи доказів та вважає, що надані позивачем докази є такими, що доводять обґрунтованість позовних вимог.

8. Щодо пропорційності втручання у право власності

Відповідно до [ст. 41 Конституції України](#) кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним. Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених [законом](#), за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Примусове відчуження таких об'єктів з наступним повним відшкодуванням їх вартості допускається лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану.

[Указом Президента від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану»](#) в Україні введений воєнний стан, який продовжено з 05 год 30 хв 20.05.2023 на 90 діб. Пунктом 3 Указу встановлено, що у зв'язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями [30-34](#), [38](#), [39](#), [41-44](#), [53 Конституції України](#), а також вводиться тимчасові обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб в межах та обсязі, що необхідні для забезпечення можливості запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, які передбачені частиною 1 [статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану»](#).

З урахуванням зазначеного, а також заявлених позовних вимог, суд вважає за необхідне розглянути співвідношення публічних інтересів держави України і приватних інтересів власників майна та встановити пропорційність втручання в право власності.

Частиною 2 [ст. 6 КАС України](#) передбачено, що суд застосовує принцип верховенства права з урахуванням судової практики Європейського суду з прав людини.

[Закон України «Про судоустрій і статус суддів»](#) встановлює, що правосуддя в Україні здійснюється на засадах верховенства права відповідно до європейських стандартів та спрямоване на забезпечення права кожного на справедливий суд.

Відповідно до ст. 1 та [17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»](#) суди застосовують як джерело права при розгляді справ положення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та протоколів до неї, а також практику Європейського суду з прав людини та Європейської комісії з прав людини.

До спірних правовідносин підлягає застосуванню [Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод](#) 1950 року, прийнята відповідно до Загальної декларації прав людини з метою додержання країнами-підписантами (учасниками Ради Європи) та забезпечення на своїй території прав та основоположних свобод людини, відкрита для підписання 04.11.1950, що набула чинності 03.09.1953, а для України - 11.09.1997 (далі - Конвенція), якою закріплено права та основоположні свободи людини, яких європейські держави зобов'язалися дотримуватися гарантуються як [Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод](#) 1950 року, прийнятою відповідно до Загальної декларації прав людини з метою додержання країнами-підписантами (учасниками Ради Європи) та забезпечення на своїй території прав та основоположних свобод людини, що набула чинності 03.09.1953, зокрема для України - 11.09.1997, так і протоколами до неї (Протоколи № 1, 4, 6, 7, 12 і 13), згода на обов'язковість яких надана державами - сторонами Конвенції.

Стаття 1 Першого (додаткового) протоколу до Конвенції визначає, що кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених [законом](#) і загальними принципами міжнародного права.

Протоколом 4 до Конвенції гарантовано право на свободу пересування і свободу вибору місця проживання.

Визначені права не є абсолютними та можуть підлягати таким формальностям, умовам, обмеженням або санкціям, що встановлені [законом](#) і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі, для захисту репутації чи прав інших осіб, для запобігання розголошенню конфіденційної інформації або для підтримання авторитету й безсторонності суду.

Відповідно до вимог ст. 29 Загальної декларації прав людини, прийнятої на третій сесії Генеральної Асамблеї ООН, кожна людина має обов'язки перед суспільством, у якому тільки й можливий вільний і повний розвиток її особи. При здійсненні своїх прав і свобод кожна людина повинна зазнавати тільки таких обмежень, які встановлені [законом](#) виключно з метою забезпечення належного визнання і поваги прав і свобод інших та забезпечення справедливих вимог моралі, громадського порядку і загального добробуту в демократичному суспільстві. Здійснення цих прав і свобод ні в якому разі не повинно суперечити цілям і принципам Організації Об'єднаних Націй.

Аналогічні положення закріплено у ст. 12, 18, 19, 21 та 22 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права (набув чинності, зокрема, для України 23.03.1976).

Право власності не є абсолютним. У разі якщо особи своїми діями створюють суттєву загрозу національній безпеці, інтересам громадян країни, наприклад, через фінансування чи підтримку війни проти цієї країни, тероризму, держава може вжити заходів для припинення чи попередження таких дій.

Предметом регулювання ст. 1 Першого протоколу до Конвенції є втручання держави у право на мирне володіння майном. У практиці ЄСПЛ (серед багатьох інших, наприклад, рішення ЄСПЛ у справах «Спорронг і Льоннрот проти Швеції» від 23.09.1982, «Джеймс та інші проти Сполученого Королівства» від 21.02.1986, «Щокін проти України» від 14.10.2010, «Серков проти України» від 07.07.2011, «Колишній король Греції та інші проти Греції» від 23.11.2000, «Булвес» АД проти Болгарії» від 22.01.2009, «Трегубенко проти України» від 02.11.2004, «East/West Alliance Limited» проти України» від 23.01.2014) напрацьовано три критерії, які слід оцінювати на предмет сумісності заходу втручання у право особи на мирне володіння майном із гарантіями статті 1 Першого протоколу до Конвенції, а саме: чи є втручання законним; чи має воно на меті «суспільний», «публічний» інтерес; чи є такий захід (втручання у право на мирне володіння майном) пропорційним визначеним цілям.

Втручання держави у право на мирне володіння майном є законним, якщо здійснюється на підставі [закону](#), що має бути доступним для заінтересованих осіб, чітким і передбачуваним з питань застосування та наслідків дії його норм.

Втручання є виправданим, якщо воно здійснюється з метою задоволення «суспільного», «публічного» інтересу. Втручання держави у право на мирне володіння майном може бути виправдано за наявності об'єктивної необхідності у формі суспільного, публічного, загального інтересу, який може включати інтерес держави, окремих регіонів, громад чи сфер людської діяльності. Саме національні органи влади мають здійснювати первісну оцінку наявності проблеми, що становить суспільний інтерес, вирішення якої б вимагало таких заходів. Поняття «суспільний інтерес» має широке значення (рішення від 23.11.2000 у справі «Колишній король Греції та інші проти Греції»). Крім того, ЄСПЛ також визнає, що й саме по собі правильне застосування законодавства, безперечно, становить «суспільний інтерес» (рішення ЄСПЛ від 02.11.2004 у справі «Трегубенко проти України»).

Критерій «пропорційності» передбачає, що втручання у право власності розглядатиметься як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції, якщо не було дотримано справедливої рівноваги (балансу) між інтересами держави (суспільства), пов'язаними з втручанням, та інтересами особи, яка так чи інакше страждає від втручання. «Справедлива рівновага» передбачає наявність розумного співвідношення (обґрунтованої пропорційності) між метою, визначеною для досягнення, та засобами, які використовуються. Необхідного балансу не буде дотримано, якщо особа несе «індивідуальний і надмірний тягар».

Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення.

Порушення норм Конвенції та протоколів до неї Європейський суд з прав людини констатує, якщо хоча б один із зазначених критеріїв не буде дотриманий і, навпаки, встановлює відсутність такого порушення, якщо дотримані всі три критерії.

Водночас, суд встановив, що позбавлення права відповідача володіти своїм майном ґрунтується на вимогах та відповідає підставам, меті і порядку його застосування, що визначені, зокрема, Законом. Застосування вказаних заходів відповідає критерію «необхідність у демократичному суспільстві», оскільки в їх запровадженні, з огляду на визнані факти агресії проти України, існувала нагальна потреба.

Положеннями ч. 7 [ст. 41 Конституції України](#) визначено, що використання власності не може завдавати шкоди, зокрема, правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства.

Суд враховує, що санкційна політика України стосовно осіб, чії дії створюють загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності держави, була чіткою і передбачуваною за наслідками для відповідача, в тому числі з огляду на встановлені у цій справі обставини.

Окрім того, суд вважає, що втручання у право мирного володіння майном відповідача має легітимну мету забезпечити контроль за активами особи, яка своїми діями створила загрозу національним

інтересам України, її суверенітету, територіальній цілісності, недоторканності державних кордонів та економічному розвитку, створення перешкод для фінансування діяльності держави-агресора.

Вказаний контроль є необхідним для ефективного реагування держави на загрози її безпеці, що підтверджує, зокрема, преамбула Закону. Зазначена мета відповідає пункту 2 статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

У даному випадку суд враховує співмірність застосування такої санкції, як стягнення активів у дохід держави із шкодою, що завдана інтересам суспільства діями відповідача. Так, як судом вже встановлено, своїми діями Відповідачі фактично створюють суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету, територіальній цілісності України. Окрім цього, дії відповідачів мають постійний, триваючий характер, які він почав учиняти умисно та свідомо, задовго до моменту вторгнення Російської Федерації на територію України у 2014 році й продовжує їх вчиняти дотепер. Суттєве сприяння відповідачем збройній агресії проти України перебуває у причинно-наслідковому зв'язку із загибеллю великої кількості мирного українського населення, руйнуванням мирних міст України, економічною нестабільністю України, зменшення рівня життя населення, зменшення міжнародної співпраці та торговельного розвитку.

Суд вважає необхідним додатково зазначити, що Управління Верховного комісара ООН з прав людини публікуються дані щодо втрат серед цивільних осіб після початку вторгнення Російської Федерації на територію України, що визнаються судом загальновідомим фактом, який не потребує доказування у силу ч. 3 [ст. 78 КАС України](#). Так, на офіційному вебсайті ООН опубліковано таку інформацію станом на 09.10.2023:

«З 24 лютого 2022 року, коли почалася широкомасштабна збройна агресія російської федерації, до 08 жовтня 2023 року УВКПЛ зафіксувало 27 768 жертв серед цивільного населення у країні: 9 806 загиблих і 17 962 особи поранених. Це включало: 22 468 жертв (7 649 убитих і 14 819 осіб поранених) на території, контрольованій Урядом, коли сталися втрати:

- у Донецькій і Луганській областях: 10 668 жертв (4 305 загиблих і 6 363 особи поранених);

- в інших регіонах: 11 800 жертв (3 344 вбитих і 8 456 осіб поранених)

- 5 300 жертв (2 157 загиблих та 3 143 особи поранених) на окупованій російською федерацією території:

- у Донецькій і Луганській областях: 3 651 жертва (808 загиблих і 2843 особи поранених)

- в інших регіонах: 1649 жертв (1349 загиблих і 300 осіб поранених).

УВКПЛ вважає, що фактичні цифри значно вищі, оскільки отримання інформації з деяких місць, де тривають інтенсивні бойові дії, було відкладено, а багато звітів усе ще очікує підтвердження. Це стосується, наприклад, Маріуполя (Донецька область), Лисичанська, Попасної та Северодонецька (Луганська область), де є повідомлення про численні жертви серед мирного населення. Відповідно до викладеного вважаємо, що є прямий зв'язок між діями підсанкційної особи і порушенням фундаментальних прав та інтересів людини й суспільства в цілому» (<https://ukraine.un.org/en/248799-ukraine-civilian-casualties-8-october-2023>).

Розпочавши збройну агресію проти України, Росія порушила фундаментальні норми й принципи міжнародного права, низку двосторонніх і багатосторонніх договорів та угод. З першого дня агресії Росія порушує правила ведення війни і норми міжнародного права та масово чинить воєнні злочини та злочини проти людяності, вбиваючи цивільних, руйнуючи інфраструктуру та депортуючи населення.

Ситуація суттєво погіршилась після початку широкомасштабного вторгнення 24.02.2022. На звільнених від окупації територіях зафіксовані масштабні злочини проти цивільних осіб, здійснені російськими військами.

Особливо жакливими є злочини російських окупантів проти українських дітей. Лише за підтвердженими даними, сотні з них загинули і більше тисячі були поранені. російська сторона активно здійснює незаконну депортацію десятків тисяч дітей з тимчасово окупованих територій України - цілеспрямований характер цих дій підтвердив Міжнародний кримінальний суд, видавши 17 березня 2023 року ордер на арешт президента Російської Федерації та російської уповноваженої з прав дитини.

Починаючи з осені 2022 року, російське командування активно застосовувало ракетне озброєння та дрони-камікадзе для ударів по об'єктах критичної інфраструктури України, намагаючись зокрема знищити в зимовий сезон українську енергосистему та позбавити мирне населення електроенергії, водопостачання та опалення.

06.06.2023 російські окупанти підірвали Каховську ГЕС, що стало черговим актом державного тероризму з боку Російської Федерації та призвело до небаченої гуманітарної та екологічної катастрофи на півдні України.

З 04.03.2022 залишається окупованою військами Російської Федерації найбільша в Європі Запорізька АЕС. Російська сторона свідомо порушує принципи ядерної безпеки, розмістила озброєння в приміщеннях і на території АЕС та продовжує безвідповідальну риторику як важіль ядерного шантажу України і світу, створюючи найсерйозніші загрози для глобальної безпеки.

Наразі Росія тимчасово захопила та утримує близько 1/5 території України.

За попередніми підрахунками Київської школи економіки, зробленими спільно з Міністерством розвитку громад, територій та інфраструктури, Міністерством економіки України, Міністерством охорони здоров'я України, за координації Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України та у співпраці з іншими профільними міністерствами та Національним банком України, завдані інфраструктурі України збитки на початок 2024 року сягають \$36.8 млрд, втрати промисловості та підприємства - вже на рівні \$13.1 млрд. Ця оцінка враховує також збитки, завдані Україні через підлив країною-агресором Каховської ГЕС 06.06.2023. За останніми даними зруйновано або пошкоджено 78 малих, середніх та великих приватних підприємств, а також 348 державних підприємств.

Через бойові дії продовжує зростати сума прямих збитків від зруйнованої інфраструктури енергетичної галузі - до \$9 млрд, агропромислового комплексу - \$8.7 млрд.

Вторгнення Росії в Україну дестабілізувало глобальні логістичні ланцюги. Наслідки військових дій, обстріли сільськогосподарської та транспортної інфраструктури, блокування роботи чорноморських портів України, окупація українських портів на Чорному і Азовському морях, злочини проти довкілля загрожують глобальною продовольчою кризою в світі. Російські ядерні погрози та шантаж, а також мілітаризація тимчасово окупованої Запорізької АЕС провокують катастрофу загальносвітового масштабу. Російська агресія проти України заохочує інші держави-реваншисти спробувати змінити існуючий світовий порядок силовим шляхом, що може призвести до ескалації численних конфліктів у різних регіонах світу. Росія має сплатити компенсації за завдані Україні масові руйнування. Військові злочинці повинні понести відповідальність за злочини, скоєні під час російської агресії, а вище політичне та військове керівництво Російської Федерації - за злочин агресії як такий.

Також за оновленою інформацією Моніторингової місії ООН з прав людини в Україні на офіційному вебсайті ООН оприлюднено інформацію станом на 15 лютого 2024 року, згідно з якою з 24 лютого 2022 року внаслідок пов'язаного з конфліктом насильства в Україні щонайменше 10582 цивільні особи загинули, а 19875 було поранено (загальні втрати серед цивільних осіб - 30457 осіб). Це число

включає 587 загиблих і 1298 поранених дітей (загальна кількість втрат серед дітей становить 1885). Серед дорослих непропорційно сильно постраждали чоловіки, на яких припадає 60 відсотків вищезгаданих втрат.

З метою невідкладного та ефективного реагування на наявні і потенційні загрози національним інтересам і національній безпеці України, включаючи ворожі дії, збройний напад інших держав чи недержавних утворень, завдання шкоди життю та здоров'ю населення, захоплення заручників, експропріацію власності держави, фізичних та юридичних осіб, завдання майнових втрат та створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод було прийнято [ЗУ «Про санкції»](#).

Наведені втрати стали наслідком, зокрема, дій відповідачів, які полягають у всебічному сприянні продовженню воєнних дій проти України, що, в свою чергу створює загрозу національній безпеці, територіальній цілісності, суверенітету та незалежності України.

З огляду на викладене, колегія суддів дійшла висновків про відповідність суспільним інтересам та пропорційність таких обмежувальних заходів, як стягнення активів, якими ОСОБА_1, ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_6 володіють опосередковано, стосовно яких ОСОБА_2 через ОСОБА_3, ОСОБА_4 може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, в дохід держави що передбачено п. 1-1 ч. 1 ст. 4 [Закону](#), оскільки таке позбавлення права власності здійснюється виключно в інтересах суспільства, з врахуванням публічного інтересу.

У даному випадку втручання держави в право на мирне володіння своїм майном здійснюється з дотриманням принципу пропорційності, справедливої рівноваги (балансу) між інтересами держави (суспільства), пов'язаними з втручанням, та інтересами особи, яка так чи інакше страждає від втручання.

Потреби українського суспільства у припиненні масового порушення права на життя, інших передбачених Конвенцією прав і свобод, є достатньо вагомою причиною для втручання у право власності. Суд не допускає превалювання права на мирне володіння майном перед правом на життя, з огляду на що вважає, що стягнення в дохід держави активів не буде становити надмірного втручання у права відповідачів.

За таких обставин відсутні жодні підстави припускати порушення справедливого балансу між інтересами суспільства у припиненні агресії та втручанням у право власності, метою якого є сприяння цьому припиненню.

Суд зауважує, що вищевказані активи після відчуження в дохід держави, зможуть бути використані для відшкодування збитків, завданих Україні та її народу, а унеможливлення реалізації права повернення товарів або компенсації грошових коштів за останні убезпечить державу від відшкодування зазначених коштів.

При цьому, щодо доводів третіх осіб ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» та Державного підприємства «Ізмаїльський морський торговельний порт» про те, що їм має бути компенсована вартість послуг приймання/вивантаження вантажу, а також послуги зберігання цього вантажу за договором, колегія суддів зазначає, що останні перебувають поза межами площини предмету спору в цій справі, і не можуть бути розглянуті в межах заявлених позовних вимог Міністерства юстиції України. До того ж, ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» та ДП «Ізмаїльський морський торговельний порт» беруть участь в справі як треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, тому не можуть заявляти будь-яких вимог до сторін у справі.

9. Висновки суду

Положеннями ч. 7 [ст. 283-1 КАС України](#) встановлено, що за результатами розгляду позовної заяви Вищий антикорупційний суд ухвалює одне з таких рішень: 1) про застосування до фізичної або

юридичної особи санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#); 2) про відмову у задоволенні позову.

Відповідно до [б ст. 283-1 КАС України](#) суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

Так як в ході судового розгляду справи судом встановлені підстави, визначені [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#) для застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 [Закону](#) у виді стягнення у дохід держави активів, колегія суддів вбачає підстави для задоволення адміністративного позову Міністерства юстиції України до Акціонерного товариства «Науково-виробнича корпорація «Конструкторське бюро машинобудування» та стягнення активів, належних Відповідачу з підстав, викладених в мотивувальній частині рішення.

10. Судові витрати

Відповідно до ч. 2 [ст. 139 КАС України](#), при задоволенні позову суб`єкта владних повноважень з відповідача стягуються виключно судові витрати суб`єкта владних повноважень, пов`язані із залученням свідків та проведенням експертиз.

Враховуючи вимоги [закону](#), відсутність доказів понесення Міністерством юстиції України витрат, пов`язаних із залученням свідків та проведенням експертиз, а також ту обставину, що позивач звільнений від сплати судового збору на підставі п. 25 ч. 1 [ст. 5 Закону України «Про судовий збір»](#), підстави для розподілу судових витрат відсутні.

11. Порядок звернення судового рішення до виконання

Визначаючи спосіб звернення до виконання рішення про застосування санкції, суд звертає увагу на ч. 3 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#).

Судове рішення про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 цього Закону](#), в день набрання ним законної сили надсилається Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судове рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

Активи, щодо яких ухвалено рішення про застосування такої санкції, підлягають передачі Фонду державного майна України протягом п`яти робочих днів з дня набрання законної сили вищезазначеним судовим рішенням.

Фонд державного майна України здійснює повноваження у сфері управління (у тому числі шляхом реалізації) активами, щодо яких ухвалено судове рішення про застосування такої санкції, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Грошові кошти, отримані в результаті реалізації таких активів, зараховуються до Державного бюджету України та спрямовуються до фонду ліквідації наслідків збройної агресії.

Кабінет Міністрів України може прийняти рішення про визначення суб`єктом управління активом іншого органу державної влади, суб`єкта господарювання державного сектору економіки. Таке управління здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, згідно з абзацом третім цієї частини.

З урахуванням зазначеного, беручи до уваги положення статей [242](#), [246](#), [268](#), [283-1 КАС України](#), статей 4-51 [Закону України «Про санкції»](#), суд

ВИРІШИВ:

1. Позовну заяву **Міністерства юстиції України** (01001, м. Київ, вул. Городецького, буд. 13, код ЄДРПОУ 00015622) до **ОСОБА_1** (ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянин Російської Федерації, ІПН НОМЕР_1 , адреса: АДРЕСА_1), **ОСОБА_2** (ІНФОРМАЦІЯ_2 , громадянин Російської Федерації, ІПН НОМЕР_2 , адреса:

АДРЕСА_2 ; АДРЕСА_3), **ОСОБА_3** (ІНФОРМАЦІЯ_3 , громадянин Російської Федерації, ІПН НОМЕР_3 , адреса: АДРЕСА_4), **ОСОБА_4** (ІНФОРМАЦІЯ_4 , громадянка Російської Федерації, ІПН НОМЕР_4 , адреса: АДРЕСА_5 ; АДРЕСА_7) **ОСОБА_5** (ІНФОРМАЦІЯ_5 , громадянин Російської Федерації, ІПН НОМЕР_5 , адреса: АДРЕСА_8; АДРЕСА_6), *треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідача:* ТОВ «Холдингова компанія ЮеСеМ» (основний державний реєстраційний номер -1187746450231, адреса: 121609, Російська Федерація, м. Москва, ш. Рублевское, буд. 28, эт. 22, прим. І, кім. 25), ТОВ «ЮеСеМ Металоінвест» (основний державний реєстраційний номер - 5147746438868, адреса: 156000, Російська Федерація, Костромська область, м. Кострома, пр-т Текстильщиків, буд. 46, прим. 1, кім. 56), АТ «Холдингова Компанія «Металоінвест» (основний державний реєстраційний номер -1027700006289, адреса: 121609, м. Москва, Рубльовське шосе, буд. 28, поверх. 22, прим. І, кім. 25), АТ «Михайлівський ГЗК ім. А.В. Варичева» (основний державний реєстраційний номер - 1024601215088, адреса: 307170, Російська Федерація, Курська область, м. Железногорськ, вул. Леніна, 21), АТ «Лебединський ГЗК» (основний державний реєстраційний номер -1023102257914, адреса: 309191, Російська Федерація, Білгородська область, м. Губкін, Промзона, проммайданчик ЛГОК), Metalloinvest Trading Ag (ідентифікаційний номер СНЕ-114.426.044, адреса: 6330, Switzerland, Zug, Alte Steinhäuserstrasse 19 Cham) (6330, Швейцарія, Цуг, Альте Штайнхаузерштрассе 19 Шам), ТОВ «Комерсант Холдінг» (основний державний реєстраційний номер - 5077746819410, адреса: 121609, Російська Федерація, м. Москва, ш. Рублевское, буд. 28, пов. 8, прим.1, кім. 1), ТОВ «АФ Телеком Холдінг» (основний державний реєстраційний номер - 5077746801963, адреса: 125047, м. Москва, пров. 1-Й ТВЕРСКОЙ-ЯМСКОЙ, буд. 18, пов. 3, кім. 64), ТОВ «ЮеСеМ Телеком» (основний державний реєстраційний номер 1187746556150, адреса: 121609, Російська Федерація, м. Москва) (ш. Рублевское, буд. 28, эт. 13, кім. 40), ПАТ «Мегафон» (основний державний реєстраційний номер -1027809169585, адреса: 127006 м. Москва, провулок Оружейний, д. 41), АТ «Нексайн» (основний державний реєстраційний номер - 1027809251744, адреса: 199155, м. Санкт-Петербург, вул. УРАЛЬСКА, буд. 4 літ.Б, прим. 22Н), ТОВ «ПЕТЕР-СЕРВІС УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ 36283284, адреса: 01135, місто Київ, вул. Жилианська, буд 148, літ. Б), ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» (код ЄДРПОУ 37468454, адреса: 67543, Одеська область, Комінтерніський район, село Визирка, вул. Чапаєва, 60), Державне підприємство «Морський торговельний порт «Південний» (код ЄДРПОУ 04704790, адреса: 65481, Україна, Одеський р-н, Одеська обл., місто Южне, вулиця Берегова, 13), Державне підприємство «Ізмаїльський морський торговельний порт» (код ЄДРПОУ 01125815, адреса Одеська область, Ізмаїльський район, місто Ізмаїл, вулиця Портова, будинок 7), про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#) - **задовольнити**.

2. Застосувати до ОСОБА_1 , ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_5 санкцію, передбачену пунктом 11 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#).

3. Стягнути в дохід держави активи, якими ОСОБА_1 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_6 володіють опосередковано, стосовно яких ОСОБА_2 через ОСОБА_3 , ОСОБА_4 може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження:

брикети залізорудні у кількості 50 148, 716 т, виробником та відправником яких є АТ «Лебединський ГЗК», одержувачем є Metalloinvest Trading Ag, які зберігаються на території ДП «МТП «Південний» за адресою: Одеська область, м. Южне, вул. Берегова, 13;

котуни залізорудні в обсязі 102 765,082 т, виробником та відправником яких є АТ «Михайлівський ГЗК імені А.В. Варичева», одержувачем є Metalloinvest Trading Ag, які зберігаються на території ТОВ «ТІС-ВУГІЛЛЯ» (юридична адреса: Одеська область, с. Визирка, вул. Чапаєва, 60), а саме на терміналі за адресою: Одеська область, Одеський р-н, село Визирка, вул. 1 кілометр автодороги порту «Южний» буд. 1 «3»;

котуни залізорудні в обсязі 12 301 697 кг, відправником яких є АТ «Михайлівський ГЗК імені А.В. Варичева», одержувачем є Metalloinvest Trading Ag, які зберігаються на території ДП «ІЗМ МТП»

(юридична адреса: Одеська область, Ізмаїльський район, місто Ізмаїл, вулиця Портова, будинок 7), а саме на складі ВПК-3 за адресою: Одеська область, м. Ізмаїл, вул. Дунайська, 2;

100 % статутного капіталу ТОВ «Петер-Сервіс Україна», код в ЄДРПОУ 36283284 у розмірі 502 000 грн, що належить АТ «Нексайн», реєстраційний номер 7801019126 (до 21.06.2019 назва «ПЕТЕР-СЕРВИС» (країна резиденства - Російська Федерація).

4. Надіслати це рішення в день набрання ним законної сили до Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

5. Копію повного тексту рішення суду не пізніше наступного дня після його підписання надіслати учасникам справи, їх представникам до електронного кабінету (у разі його наявності) та опублікувати його на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду відповідно до положень ч. 7 [ст. 283-1 КАС України](#) з урахуванням ч. 16 [ст. 10 КАС України](#).

Апеляційна скарга на рішення Вищого антикорупційного суду може бути подана учасником справи та/або його представником до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду протягом п`яти днів з дня проголошення рішення суду. Якщо в судовому засіданні було проголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду (скорочене рішення), зазначений строк обчислюється з дня складення повного тексту рішення суду та його опублікування на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

Учасники справи, які не були присутні при проголошенні рішення суду, а також особа, яка не брала участі у справі, якщо суд вирішив питання про її права, свободи, інтереси та (або) обов`язки, мають право оскаржити рішення суду протягом п`яти днів з дня його опублікування на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

Це рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги це рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Повний текст рішення складено 30 вересня 2024 року.

Суддя-доповідач:

Широка К.Ю.

Судді:

Олійник О.В.

Саландяк О.Я.

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/121966111>